

~~27/120~~

2

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΙΩΤΑ ΡΑΨΩΔΙΑΣ ΤΗΣ

εμίση Ὀδυσείας.

ΑΡΧΗ τῆς Ὀδυσείας διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ
πεπολεμηκέναί τῆς κίκουσι, καὶ πρὸς τοὺς λωτο-
φάγους παραγενέσθαι, καὶ πρὸς τὸν κύκλωπα πολύ-
φημον πορευθῆναι· καὶ τῶν φαγόντων ἐξ ἡδὴ ἐταίρους
ἐκτυφλώσασθαι.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἰῶτα, λωτοφάγων κικόνων σὺν κύκλωψ ἐτίμ.

Α Λ Λ Η.

Τὰ περὶ κίκουνας καὶ λωτοφάγους καὶ κύκλωπας.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἢ Ἰῶτα ραψωδία.

ΤΙΟΝ δὲ ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμηλις
Ὀδυσσεύς,

Ἀλκίνοε κρείτορ, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

ἦτι μὲν τόδε καλὸν, ἀκτίμεν ἐστὶν αἰδοῦ

Τοιῶ δὲ οἷόν ἐστι, θεοῖς ἐναλίγκιον αὐδήν.

οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλῳ χαριέστερον εἶναι

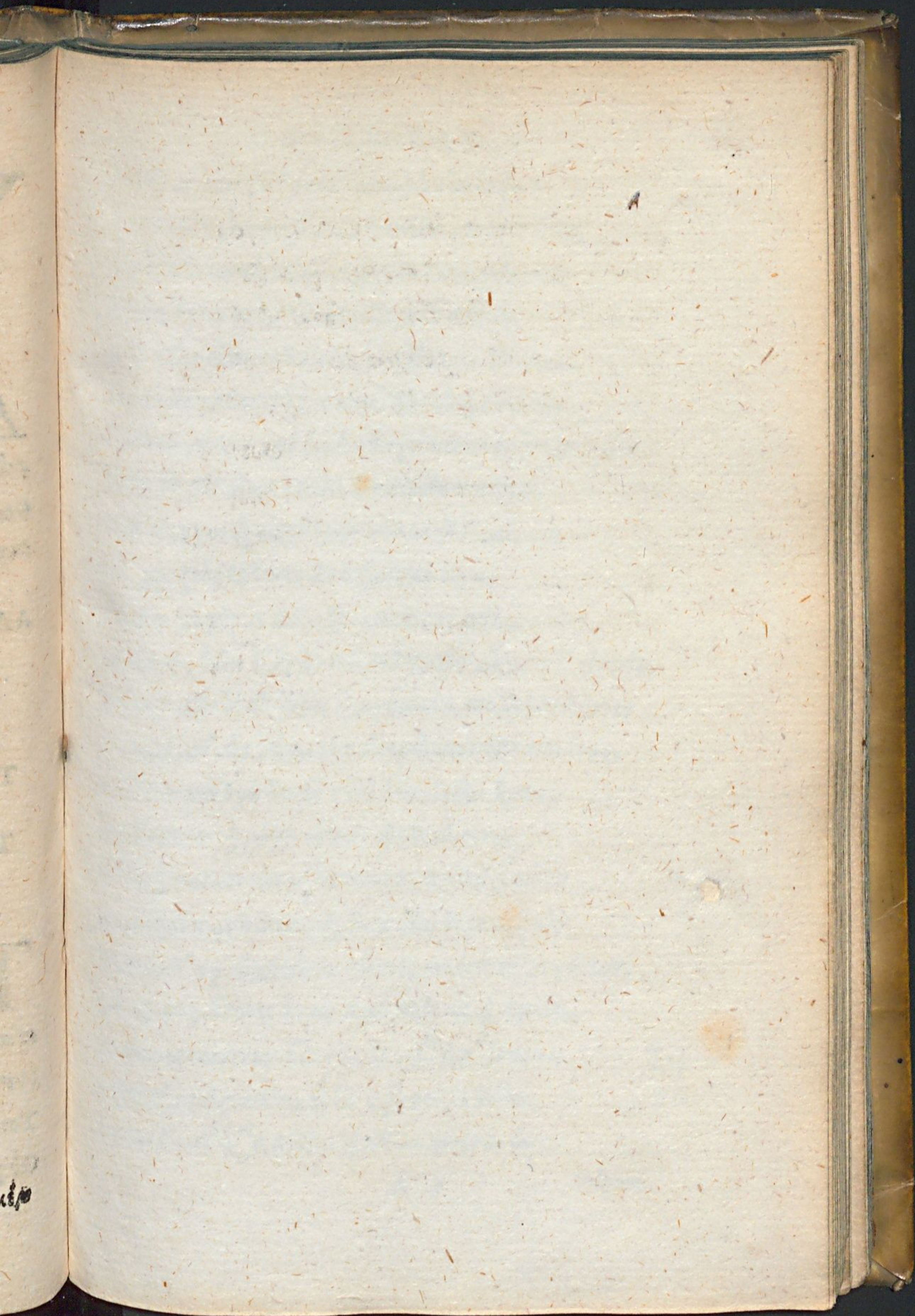
Α

Ἠ ὄταν

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ἡ ὅταν ἑυφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 Δακτυμόνες δὲ ἀνὰ δώματ' ἀκθάζοντα αἰοῦσθε,
 Ἡμεῖροι ἔξείης· παρὰ δὲ πλῆθασι ζάπεισαι
 Σίτῃ καὶ κρειῶν· μίθῃ δὲ ἐκ κρητῆρ' ἀφύσσου
 Οἰνοχόου φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπείεσσι.
 Τῆσ' τί μοι κάλλισον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεταί· εἶναι.
 Σοὶ δὲ ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπεζάττετο· σονόεντα
 Εἶρεσθ', ὄφρ' ἐπι μᾶλλον ὀδυρόμενοι σοναχίζω.
 Τί πρῶτον, τί δὲ ἔπειτα, τί δὲ ὑδάπιν καταλέξω;
 Κήδ' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
 Νῦν δὲ ὄνομα πρῶτον μυθήσμαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
 Εἴδω· ἐγὼ δὲ ἂν ἔπειτα φυγῶν ὑπὸ νηλεῆς ἤμαρ,
 Ὑμῖν ξείνοισιν, καὶ ἀπόπροθι δώματα νείωμι.
 Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέουσι οὐρανὸν ἴκει.
 Ναετάω δὲ ἰθάκῃ εὐδείελοι· ἐν δὲ ὄρθ' αὐτῇ
 Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσσοι
 Πολλὰ ναετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
 Δυλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ Ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἴν' ἀλὶ κῆται
 Πρὸς ζόφον· (αἰδέτ' ἀνευθε πρὸς ἡῶτ' ἠελιόν τε)
 Τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κερροζόφου· οὐδ' ἐγὼ γε
 Ἡς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.

Ἡ μέν

18/10

Ο Δ Υ Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

Η μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε καλοψῶ δία θεάων
 Ἐν ἀπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πῶσιν εἶνα.
 Ὡς δ' αὐτῶς κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Λιλαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πῶσιν εἶνα.
 Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθευ.
 Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδ' οὐδ' ἴ τοκῆων
 Γίνεται, εἴπερ κεί τις ἀπόπροθε πῶσινα οἶκου
 Γαίῃ οὐκ ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπ' ἀνευθε τοκῆων.
 Εἰδ' ἄγε τοι καὶ νόσον ἐμὸν πολυκῆδέ' ἐνίστω,
 Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Ζοίηθεν ἰόντι.
 Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμι κικόνεοσι πέλαοσεν,
 Ἰσμάρω, ἐνθα δ' ἐγὼν πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτίξ.
 Ἐκ πόλι' δ' ἀλόχοισ καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 Δασάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμην κίοι ἴσης.
 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 Ἠνώγεα· τὶ δὲ μέγα νήπιόι οὐκ ἐπίδοντο.
 Ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
 Ἐσφαζόν παραδίνα, καὶ εἰλίποδα, ἔλικας βοῦς.
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι κίκονες κικόνεοσι γεγώνευν,
 Οἷσφισι γείγονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείοις,
 Ἡπειρον ναίοντες· ὅπισ' ἀμφοὶ μὲν ἀφ' ἵππων
 Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρῆ πεζὸν ἐόντα.
 Ἡλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὄρη,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ηέριοι. τότε δή ρα κακὴ διὸς αἴσα παρήτη
 Ἡμῖν ἀνομόροισιν, ἴν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
 Στησάμενοι δὲ ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ βοῆσι
 Βάλλον δὲ ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 Οφρα μὲν ἦώς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 Τόφρα δὲ ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονας περ ἔοντας·
 Ἡμεῖ δὲ ἠέλιον μῆενίσσεται βέλυτόνδε,
 Καὶ τότε δὴ κίκονες κλίνας δαμάσαντες ἀχαιούς.
 Εξ δὲ ἀφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑτάῳροι
 ὦλονθ'· οἱ δὲ ἄλλοι φύγομεν δάνατόν τε μόρον τε.
 Εὐθεν γ' προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτερ
 ἄσμενοι ἐκ θανάτῳ, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
 Οὐδὲ ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλιοντα,
 Πρὶν πῖνα τῶν δειλῶν ἑταίρων ἴσις ἕκαστον αὔσαι,
 Οἱ δάνον εἰς πεδίω κικόνων ὑποδηιωθέντες.
 Νηυσὶ δὲ ἐπῶρσ' ἀνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Λάλαται θεσπεσίη, σὺν γ' νιφέεσσι κάλυψε
 Γᾶαν ὁμῆ καὶ πόντον· ὀρώρει δὲ οὐρανόθεν νύξ.
 Αἰ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ὀπικάρσια, ἰσία δὲ σφιρ
 Τριχθά τε καὶ τετραχθά διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
 Καὶ τὰ μὲν εἰς νῆας κάτθεμεν δείσαντες ὀλεθροῦ,
 Αὐτὰς δὲ ἑασυμένως τρωεργύσασμεν ἠπειρόνδε.
 Ἐνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμέματα συνεχῆς αἶψι

Κεί

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

Ket

Ο Δ Υ Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

Κείμεθ', ὄμῃ χαμάφτε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ΑΛ' ὅτε δὴ Ξίτον ἤμαρ εὐπλόχαμθ' τέλεισ' ἤως,
 Ἰσοῦς γησάμενοι ἀνάθ' ἰσία λεύκ' ἐρύσαντες
 Ἡμεθα· τὰς δὲ ἀνεμὸς τε κυβερνήταί τ' ἴθαιον.
 Καὶ νύ κεν ἄσκηθῆς ἰκόμην ἐς παρσίδα γαῖαν,
 Ἀλλά με κῦμα ῥόθ' τε περιγνάμπλοντα μάλα ἴαθ'
 Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγγεν ἢ κυθήρων,
 Ἐνθεν δὲ ἐννήμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'. αὐτὰρ δεκάτη ἐπέβημθ'
 Γαίης λωτοφάγων, οἷτ' ἀνθινον εἶδα ρέδυσιν.
 Ἐνθα δὲ ἐπ' ἠπείρου βῆμθ', καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ.
 Λῖψα ἢ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτιό τ' ἐπασάμεθ' ἠὲ ποτῆτος,
 Δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρας προΐτω πειύθεσθαι ἰόντας,
 (Ἄνδρες δύο κρίνας, Ξίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσας)
 Οἴζινες ἀνέρες ἔϊεν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες.
 Οἱ δὲ αἶψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι λωτοφάγοισιν.
 Οὐδὲ ἄρα λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν δλεθρομ
 Ἡμῆέροις, ἀλλὰ σφιδόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 Τῶν δὲ ὄσζες λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
 Οὐκ ἔτ' ἀπαγγείλαμ πάλιν ἠθέλεν, οὐδ' ἔνεσθαι.
 ΑΛ' αὐτῷ βέλοντο μῆ' ἀνδράσι λωτοφάγοισι
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μῆνέμεν, νόσθ τε λαδίσθαι.

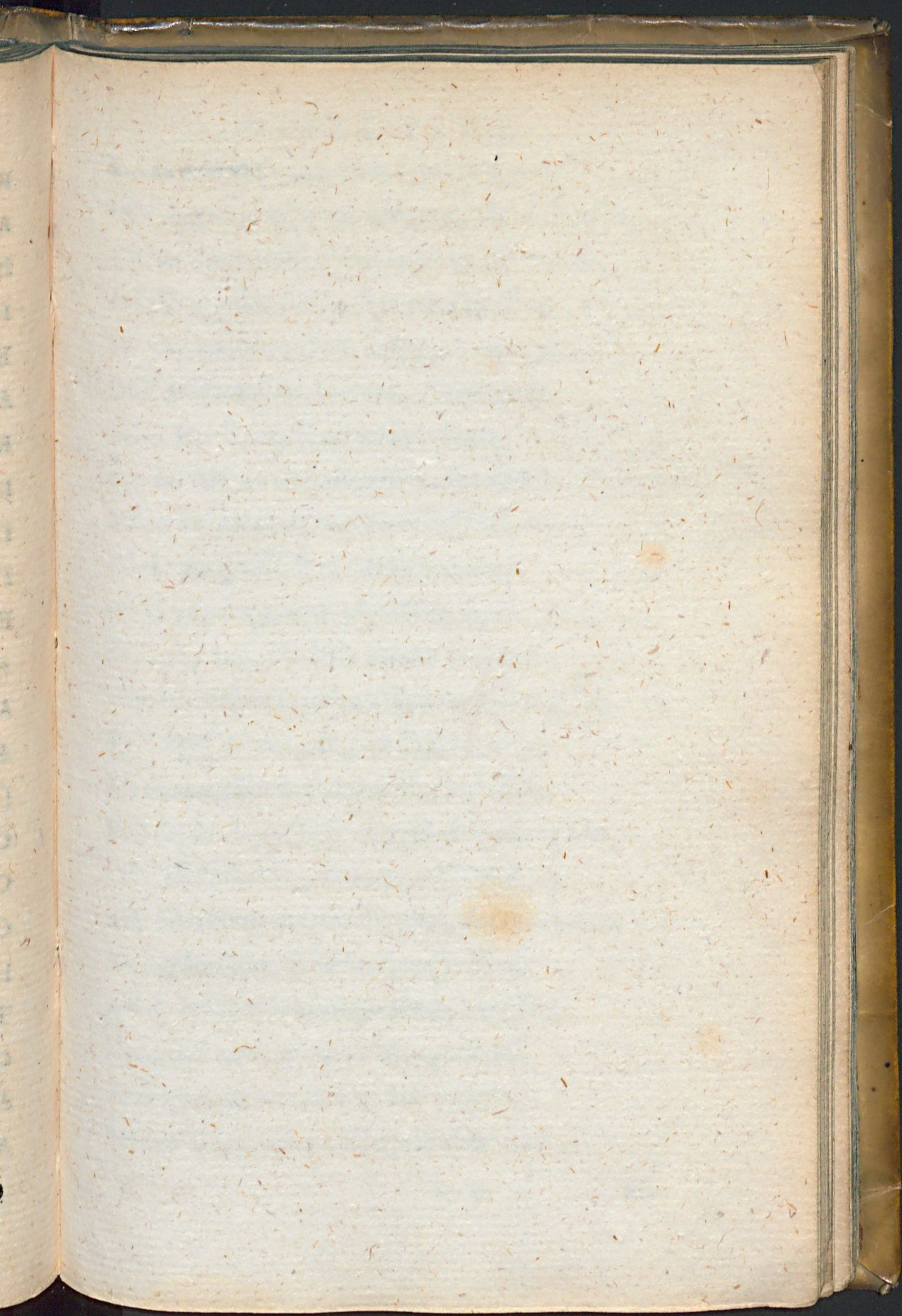
Α Β

Τοῦς

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Τούς μὲ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλάοντασ ἀνάγκη,
 Νηυσὶ δ' ἐνὲ γλαφυρήσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσασ.
 Αὐτὰρ τούσ ἄλλοισ κελόμυ ἐρήρασ ἐτάγροισ
 Σπερχομένοισ νηῶν ἐπιβανέμω ὠκειάων,
 Μή ποτε λωπίο φαγὼν, νόσοιο λάδητα.
 Οἶδ' αἰψ' εἰσβανον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάδιζορ.
 Εξῆσ δ' ἐζόμωροισ πολὺν ἄλα τύπλον ἐρετμοῖσ.
 Ενθεν ἧ προτέρω πλέομω, ἀκαχήμωροῖ ἦτορ.
 Κυκλώπων δ' ἐσ γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίσων
 ἰκόμβ', οἶρα θεοῖσ πεποιοῖτεσ ἀθανάτοισιν,
 Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶ φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν.
 Ἀλλὰ ταῖσ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύοντασ,
 Πυροὶ καὶ κριθαί, ἠδ' ἄμπελοισ, αἴτε φέρουσιν
 Οἶνον ἐριτάφύλον, καὶ σφιν διὸσ ὄμβροσ ἀέξει.
 Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγορὰσ βεληφόροισ οὔτε δέμισεσ.
 Ἀλλ' οἶσ' ὑψηλῶν ὄρέων νάουσιν κάρλωσ
 Εν σπέσσι γλαφυροῖσιν. βεμιστεύει ἧ ἕκαστοσ
 Παιδῶν ἠδ' ἀλόχων· οὔδ' ἀλλήλων ἀλέουσιν.
 Νῆσθ' ἔπειτα λάχεια παρεκλιμένθ' τετάνυσσασ
 Γαίης κυκλώπων, οὔτε χεδόν, οὔτ' ἀποτηλῶσ,
 Ἰλῆιοσ· ἐν δ' αἶγεσ ἀπειρέσσια γεγάασιν
 Ἀχαιοσ. οὐ μὲ γὰρ πάτθ' ἀνδρώπων ἀπερύκει.
 Οὔδέ μιν εἰσιχνηῦσιν κυνογέτασ, οἶτε καθ' ὕλλω

ΑΛΓΕΘ

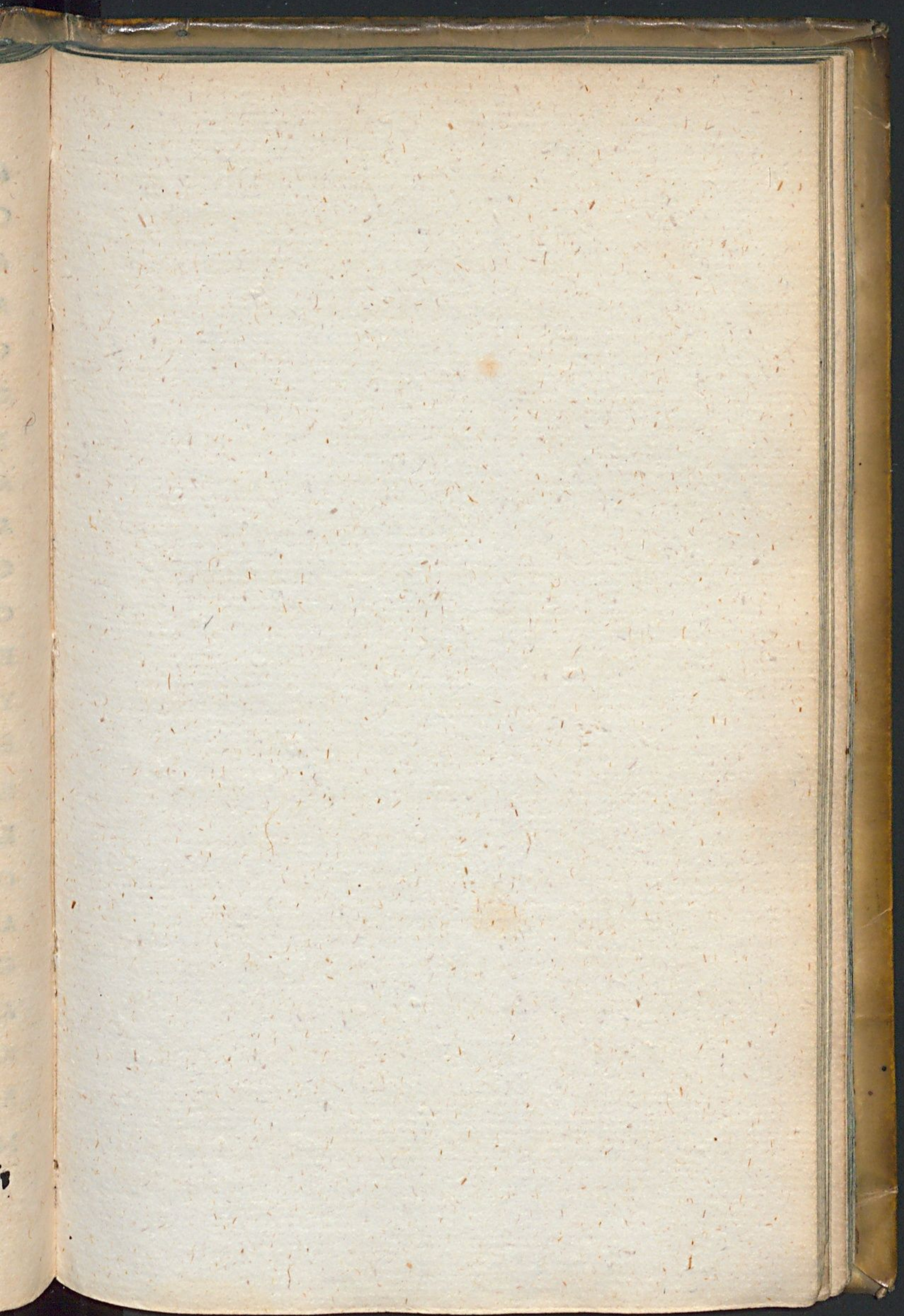
Ο Δ Ξ Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

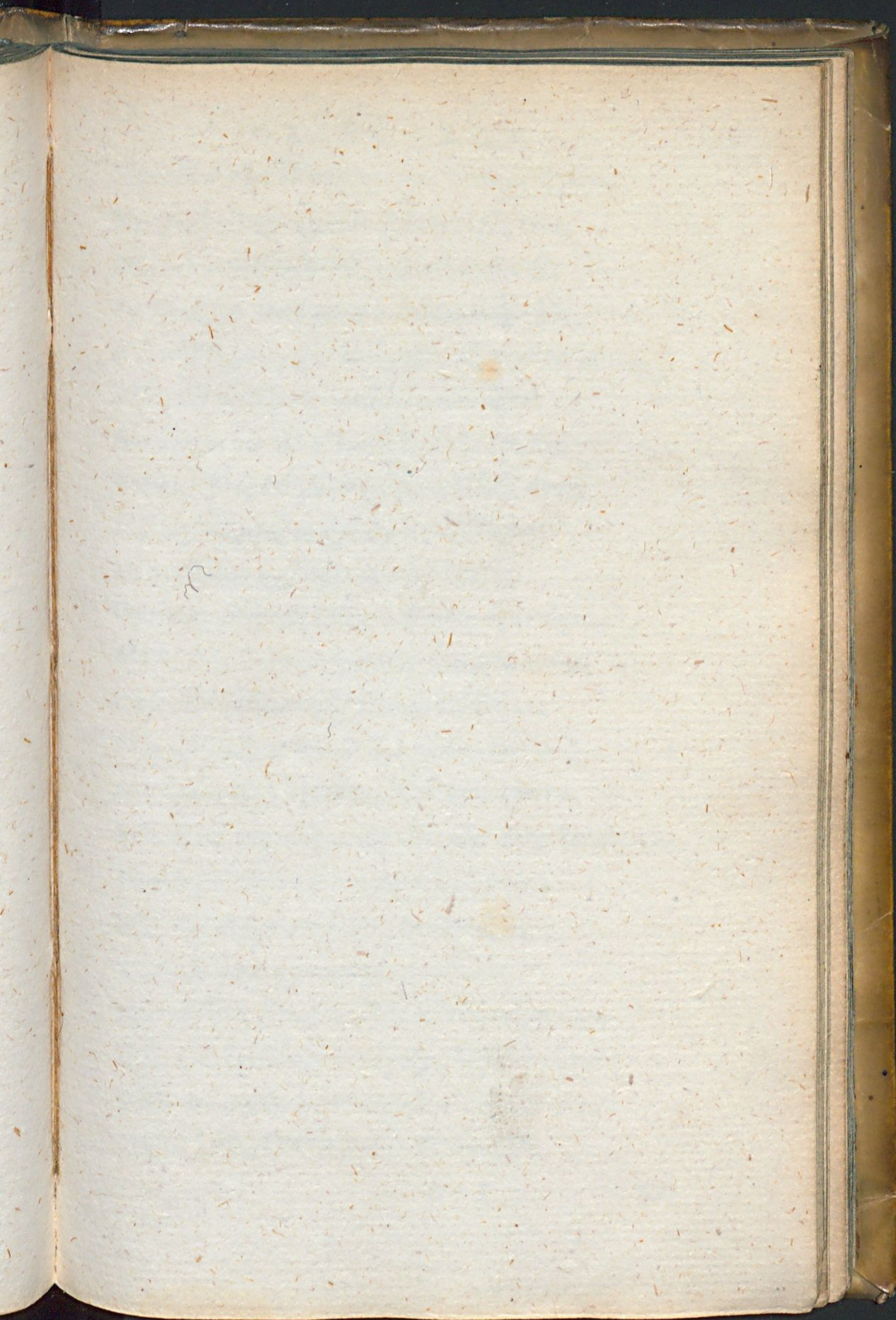
Αλγεα πάσχεσιν, κορυφὰς ὄρεων ἐφέποντες.
 Οὐτ' ἄρα ποιμνήσιν καταΐσχετα, οὐτ' ἄροτοισιν,
 Αἰλ' ἢ γ' ἄσπαρτο καὶ ἀνήροτο ἤματα πάντα,
 Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἴγας.
 Οὐ γὰρ κυκλώπειοι νέες πάρα μιλτοπάρησι,
 Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνι τέκτονες, οἴκε κάμοιεν
 Νῆας, εὐοσέλμοις, εἴ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
 Ἄσε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμενα· οἴά τε πολλὰ
 Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλοισι νηυσὶν περώσει θάλασσαν,
 Οἴ κέ σφιν καὶ νῆσιν ἰσχυτιμένω ἐκάμοντο.
 Οὐ μὲν γὰρ ἡ κακὴ γέ, φέροι δέ κεν ὄρια πάντα.
 Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 Ὑδρηλοὶ, μαλακοὶ. μάλα κ' ἄφθιτοὶ ἄμπελοι εἶεν,
 Ἐν δ' ἄροσι λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἶε.
 Εἰς ὄρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὐδας.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμῶ, ἴν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
 Οὐτ' εὐνάς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
 Ἀλλ' ἐπικέλευσάντας μείναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέωμε
 Θυμὸς ἐποξύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσειν αἴηται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένῳ ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
 Κρήνη ὑπὸ σπείδις· περιδ' αἴγειροι πεφύασιν.
 Ἐνθα κρατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευε
 Νύκτα δὲ ὄρφναίω· οὐδὲ προῦφάνετ' ἰδέσθαι.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ἄρ γάρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ ἦμ, οὐδ' σελήνη
 Οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιμ.
 Εὐθ' οὔτις τὴν νῆον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιμ.
 Οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμῳα ποτὶ χέρθεμ
 Εἰσίδομῳα πρὶν νῆα, εὐασέλμυε βῆτικέλσασα.
 Κελσάσῃσι δ' νηυσὶ, κερδέλομῳα ἰσῖα πάντα·
 Εκ δ' κ' αὐτοῖ βῆμῳα ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Εὐδα δὲ ἀποβρίζαντες ἐμείναμῳα ἠῶ δῖαμ.
 Ημῳα δὲ ἠριγένεια φάνη ῥόδο δ' ἀκτυλῳα· ἠῶε,
 Νῆον θαυμάζοντες ἐδιεόμῳα κατ' αὐτήμ.
 Ωρσαν δ' ἠύμῳα κῆρα διὸε ἀγχιόχοιο
 Αἴῃασ ὄρεσκόφασ, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι.
 Αὐτίκα κερμῳα τῳα κ' ἀγχανέασ δολιχαύλμ
 Εἰλόμῳα ἐκ νηῶμ· δια δ' ῥίχα κοσμηθέντες
 Βάλλομῳα· αἴφα δὲ ἔδωκε θεὸε μῳοσῖκα θῆρμ.
 Νῆεε μὲν μοι ἔποντο δυώδεχα, ἐε δ' ἐκάστω
 Εὐνέα λάγχανον αἴῃε· ἐμοὶ δ' δέκ' ἐξελον οἴφ.
 Ωε τότε μὲν πρόταν ἠμαρ ἐε ἠέλιον κερταδύντα
 Ημεθα δανύμῳαο κρέα τ' ἄσπετα κ' μέθυ ἠδύ.
 Οὐ γὰρ πῳα νηῶν δ' ἐφθιτο οἴνῳ· ἐρυθρόε,
 Αλλ' ἐτέμ· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἐκασθε
 Η φύσαμῳα, κικόνων ἱερὸν πολίθρον ἐλόντες.
 Κυκλώπων δὲ ἐε γαῖαν ἐλεύσομῳα ἐγγύε ἐόντωμ,

Καπνός

Ο Δ Ε Ξ Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

Καπνόν τ', αὐτῷ τε φθογγὴν οἴων τε καὶ ἀγγῶν.
 Ἡμῶ δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἡμῶ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε ἔγνων ἀγορὴν θεῶν, μὲν ἅσιν ἔηπυρ,
 Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν' ἐμοὶ ἐρίηρες ἑτάῳροι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
 Ἐλθὼν, τῷ δ' ἀνδρῶν πρὸς ῥέθμα οἴκνεις εἰσιν,
 Ἡρ' οἴγ' ὕβρισά τε καὶ ἄχαιοι, οὐδ' δίκαιοι.
 Ἡὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν ὄσσι θεαδῆς.
 Ὡς εἰπὼν, ἀνά νηὸς ἔβλεν· ἐκέλευσα δ' ἑτάροους,
 Αὐτῆς τ' ἀμβάθειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἶψ' εἰσβάνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισον.
 Ἐξῆς δ' ἐξ ὄρθμοι πολὴν ἄλα τύπλον ἐρετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγυὲς ἔοντα,
 Ἐνθα δ' ἔω' ἐσχαλῆσπέσσι εἶδομεν ἄγχι θαλάσσης,
 Ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἐνθα δ' πολλὰ
 Μῆλ' οἴεσ τε καὶ αἴγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλῆ
 Ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέοσι λίθοισι,
 Μακρῆσίν τε πίτυοισιν, ἰδ' δρυσὶν ὕψικόμοισιν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
 Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθερ· οὐδ' μὲν ἄλλος
 Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπ' ἀνευθεν ἑὼν ἀθεμίσια ἤδη.

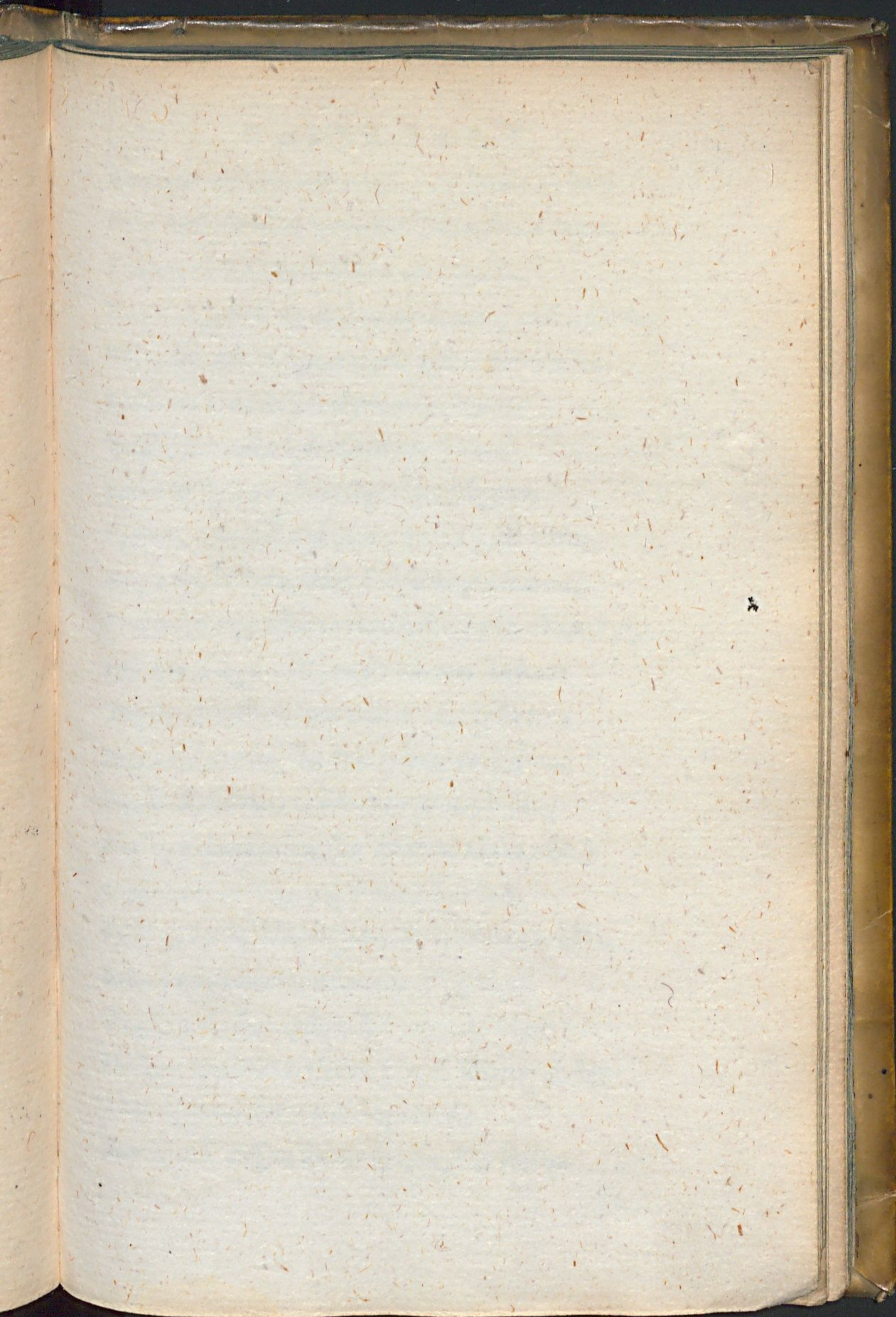
Λ 5

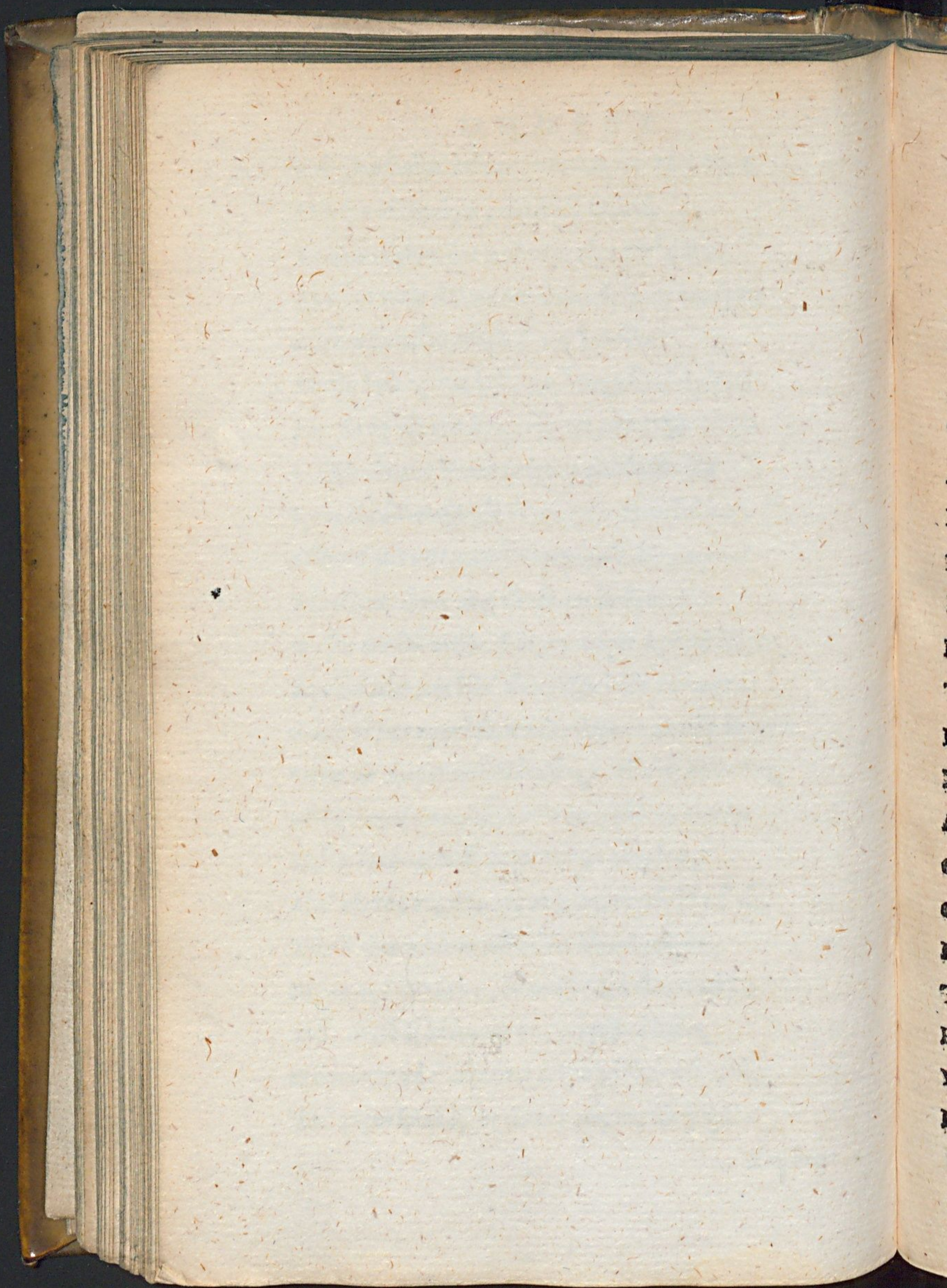
Καὶ

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐ γὰρ ἔφαθ' ἄνδρ' ἵκε
 ἄνδρ' ἵκε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ρίψ' ὑλήεντα
 ὕψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
 Δὴ τότε τοὺς ἄλλοις κελόμιλλ' ἐρίηρας ἑταίροις
 αὐτῷ παρ' νηί τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσσαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρωμ δυοκαίδεκα ἄριστοις
 βῆν· ἀτὰρ ἄγεον ἀσκόμ' ἔχομ' μέλανθ' οἶνοισι
 ἠδέθ', ὃν μοι ἔδωκε μάρωμ εὐάνθεθ' ἕως
 ἱρεὺς ἀπόλωνθ', ὃς ἴσμαρομ ἀμφιβεβήκει.
 Οὐνεκά μιν σὺν πασι περιχόμεθ' ἠὲ γυναῖκα
 ἀζόμωμοι· ἔκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι
 φοῖβος ἀπόλωνθ'. ὃ δέ μοι πόρην ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυθῶ μέρ' μοι δῶκ' εὐεργέθ' ἐπὶ τάλαντα·
 δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δωδέκα πασιμ' ἀφύσας,
 ἠδὲν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόμ· οὐδέ τις αὐτόμ
 κείθει δμῶμ οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτός τ', ἀλοχὸς τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴῃ.
 Τὸρ δ' ὅγε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόμ,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατθ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 χεῦ· ὃδ' μὴ δὲ ἠδέϊα ἀπὸ κρητῆρθ' ὀδώσει,
 θεσπεσίη· τότε αὖ οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν γὰρ καὶ ἦϊα

Κωρύκαθ'

Ο Δ Υ Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

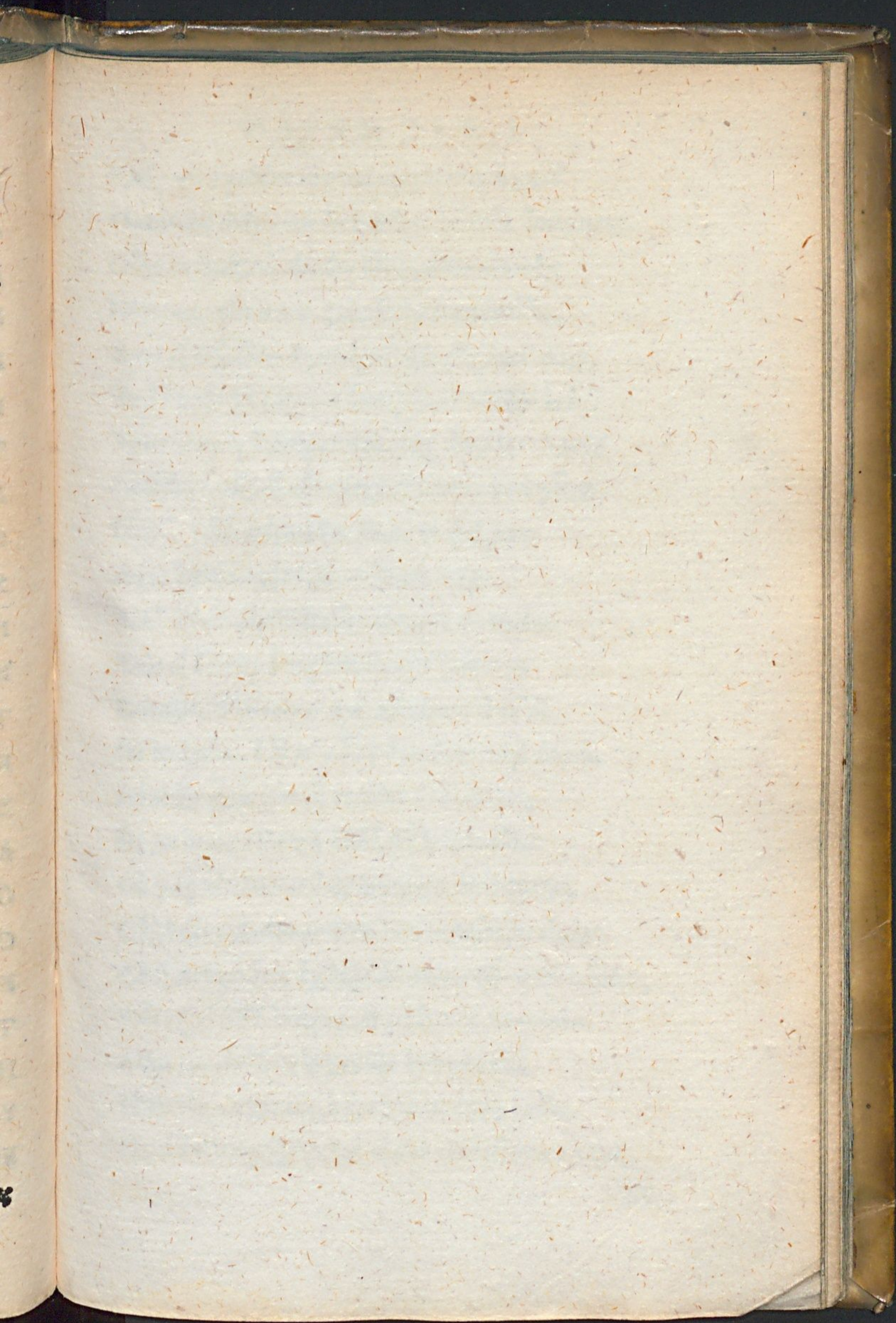
Κωρύκω· αὐτίκα γάρ μοι οἴσατο θυμὸς ἀγῆνωρ
 Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλῳ ἔπιαιμένωρ ἄλκῃν,
 Ἀγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας·
 Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδορ
 Εὐρομῳ, ἀλλ' ἐνομευενομόν κατὰ πίονα μῆλα.
 Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθγεύμεσθαι ἕκαστα·
 Ταρσί μ' τυρῶν βριθόν, σείνοντο ἕ σῆκοι
 Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, διακεκριμένα ἕ ἕκαστα
 Ἐρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς ἕ μέτασσαι,
 χωρὶς δὲ αὐτ' ἔρσαι· νῆον δ' ὄρω ἄγγεα πάντα,
 Γαυλοῖ τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τῖς ἐναμελγερ.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρόπιον ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσι
 Τυρῶν ἀνυμένοισι ἵνααι πάλιν· αὐτὰρ ἕπειτα
 Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφοις τε καὶ ἄρνας
 Σηκῶν ἕξελάσαντας ἔπιπλῆιν ἄλμυρόν ἕδωρ·
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμιμυ, (ἕτ' ἄν πολὺ κέρδιον ἕεν)
 Οφρ' αὐτόν τε ἕδοιμι, καὶ εἰ μοι ξείνια δοίῃ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐμελλ' ἕτάροισι φαιεῖς ἐρατεινὸς ἕσεσθαι.
 Ἐνθα ἕ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν, ἕτ' ἕ καὶ αὐτοῖ
 Τυρῶν ἀνύμωμοι φάγομεν· μένομεν τε μιν ἕνδορ,
 Ἡμῶμοι ἕως ἐπῆλθε νέμων. φέρε δὲ ὄβριμον ἄχθῃ
 ἕλης ἀζαλέης, ἕνά οἱ πολὺ δόρυπιον εἕιῃ.
 Ἐκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλῶν ὄρυμα γδὸρ ἐθήκεν.

Ἡμεῖς

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ημεῖς δὲ δέισαντες ἀπεισόμεθ' ἐς μυχὸν ἀν' Ἰσοῦ.
 Αὐτὰρ ὄγ' εἰς εὐρὺ πῶτε θεῖον ἤλασε πύονα μῆλα
 Πάντα μάλ' ὄσ' ἤμελγε· τὰ δὲ ἄρσενά λείπε θύρηφι,
 Ἀρνεῖούς τε Ἰάγυρος τε βαθείης ἐκτοθεν αὐλῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑφ' ὅσ' αἰείρας,
 Οβριμοῦ σὸκ' ἀντόν γε δύο καὶ εἴκοσ' ἀμαξῶν
 Ἐσθλά τε Ἰάκυκλοι ἄπ' οὐδεῖον ὀχλίωσσαν.
 Τόσῳ ἠλίβατον πέζῳ ἐπέθηκε δύρησι.
 Ἐξόμλυνε δὲ ἤμελγεν δῖος καὶ μηκάδας αἴγας,
 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
 Αὐτίκα δὲ ἡμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτι,
 Πλεκτίς ἐν ταλάροισιν ἀμυσάμενε κατέθηκε.
 Ἡμισυ δὲ αὐτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσι, ὄφρα οἱ εἴη
 Πίνειν δαμνυμένω, καὶ οἱ ποτιδότηον εἴη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἡπεῦσε πονηρὰ μὲν τὰ ἄεργα,
 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαμε, καὶ εἰσίδει, εἶρω δὲ ἡμέας,
 ὦ ξένοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλῆθ' ὕψα κέλευθα;
 Ἡ δὲ κατὰ πρῆξιμ, ἠμαψιδίως ἀλάλησε,
 Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τί τ' ἀλόωνται
 Ψυχὰς παρθένουσι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 Ὡς ἔφαθ'. ἡμῖν δὲ αὐτὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς μὲν ἐπεισιν ἀμαξόμλυνε προσέειπον,

Ἡμεῖς

Ο Δ Υ Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

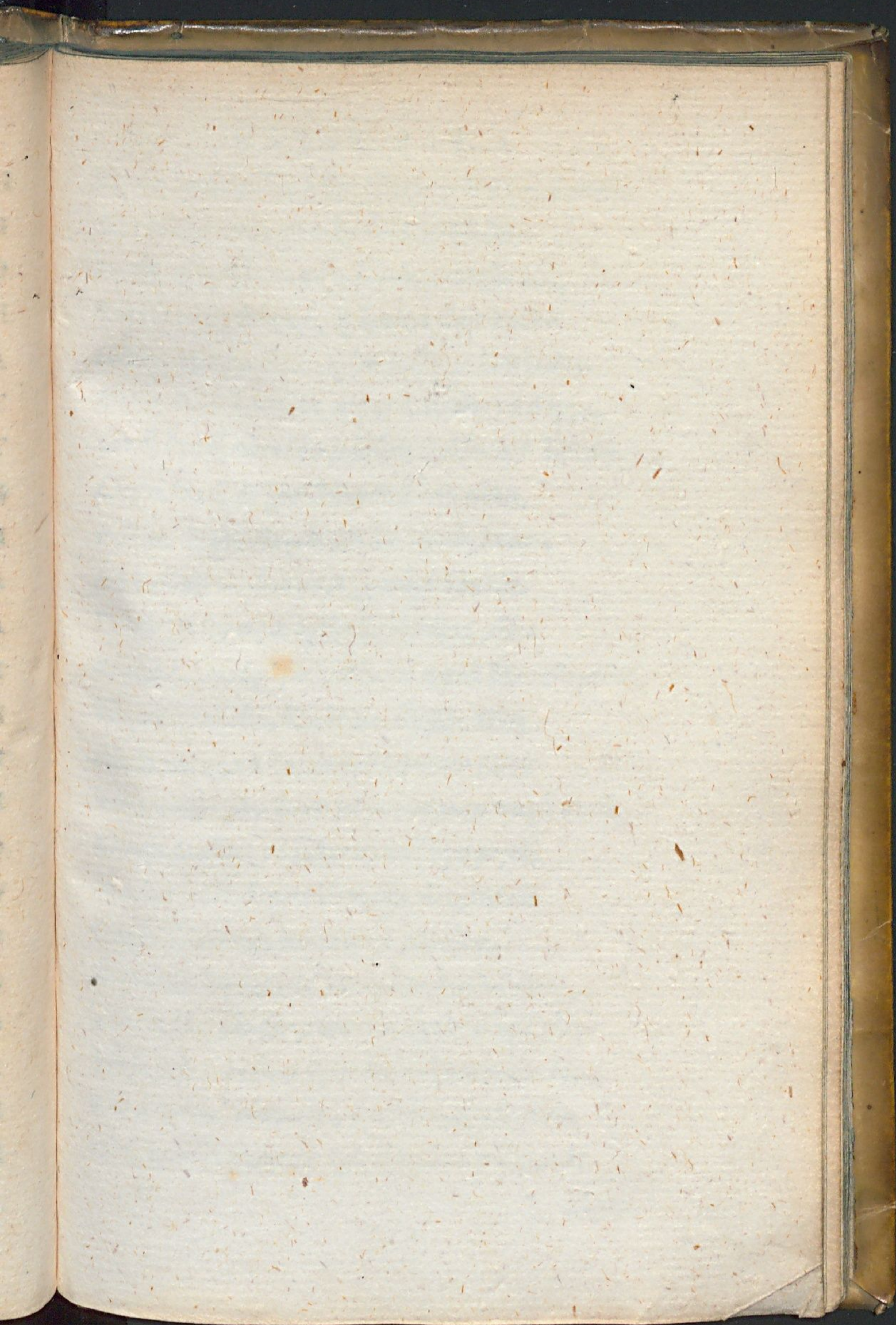
Ημεῖς τι τροίβην ἀποπλαγχθέντες ἀχαιοὶ
 Παντίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 Οἴχαδε ἱέμενοι, ἄλλω ὁδῶν, ἄλλα κέλευθα
 ἤλθομεν· οὕτω πῦρ Ζεὺς ἤθελε μητιάσθαι.
 Λαοὶ δὲ ἄξείδω ἀγαμέμνοι θεῦχομεθ' εἶναι,
 Τοῦ δὲ ἵν' γε μέγιστον ὑπερβάνιον κλέθεσσι.
 Τόσῳ γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
 Πολλούς. ἡμεῖς δὲ αὐτεκχεανόμενοι τὰ σά γ' ὄνα
 ἰκόμεθ', εἴτε πόροις ξεινήϊον, ἢ καὶ ἄλλως
 Δώης δωπίῳ, ἢ τε ξείνων θέμις ἐσίμ.
 Ἄλλ' ἀδοῖο φέρισε θεοὺς· ἰκέταμ δέ τοι εἰμέμ.
 Ζεὺς δὲ ὄππῃ μῆτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε
 Ξείνι θεῶν, ὅς ξείνοισιν ἄμ' ἀδοῖοισιν ὀπηδεῖ.
 Ὡς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
 Νήπι θεῶν ὧ ξείν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 Ὅς με θεοὺς κέλευα ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι.
 Οὐ γὰρ κύκλωπες Διὸς ἀγχιόχου ἀλέγουσιν,
 Οὐδ' θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμέμ.
 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ Διὸς ἐχθροὶ ἀλευσάμενοι πεφιδοίμην,
 Οὔτε Κεῦ, οὔδ' ἐτάρωμ, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 Ἀλλὰ μοι εἶπ' ὄπη ἔσχεσσι ἴων εὐεργέα νῆα,
 Ἡποῦ ἐπ' ἐσχαπῆς, ἢ καὶ σχεδὸν ὄφρα δαείω.
 Ὡς φάτο πειράζωμ. ἐμὲ δὲ οὐ λάθην εἰδότε πολλὰ,

ἀλλά

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Αλλά μιν ἄφορρον προσέφην δολίοις ἑπέεσσι,
 Νέα μὲν μοι χρατέαζε ποσειδάων ἰοσίχθων,
 Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 Ἀκρῆ προσπελάσας· ἄνεμῳ δ' ἐκ πόντου ἐνείκεν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺ τοῖς δευπέφυγον ἄπὺν ἄλεθρον.
 ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ·
 Ἄλλ' ὄγ' ἀναίξας ἑτάροισι ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
 Σὶν δὲ δύο μάρψας, ὥστε σκύλακας ποτιγαίῃ
 κόπῃ· ἐκ δὲ ἑγκέφαλῳ χαμάδις ῥέει, δεῦρε δὲ γαῖαν.
 Τοῖς δὲ διαμελεῖσι ταμῶν ὠπλίεσσι δόρυπον.
 Ἡδὲ δὲ ὥστε λέων ὄρεσίβορον, οὐδὲ ἀπέλειπερ
 Εὔχρατά τε σάρκας τε καὶ ὄσέα μυελόεντα.
 Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν δι' ἑσπέρων,
 Σχέτλια ἔργ' ὄροωντες· ἀμηχανίη δὲ ἔχε θυμόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωψ μεγάλῳ ἐμπλήσατο νηδύν,
 Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἀκρητον γάλα πίνων,
 Κεῖτ' ἐντοῦδ' ἀνῆλθοιο ταυροσάμνου διὰ μήλων·
 Τὸν μὲν ἐγὼ βέβηκα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
 Δοσονίον, ξίφῳ δὲ ἔρυσσάμνου παρὰ μηροῦ,
 Οὐτάμμου πρὸς στήθεσσι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
 Χεῖρ' ὀπιμασάμνου· ἕτερον δὲ μεθυμὸς ἔρυκερ.
 Αὐτὸ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεσθ' ἄπὺν ἄλεθρον·
 Οὐ γάρ κεν διυάμεθα θυράων ὑψηλάων

Χερσίν

Ο Δ Υ Σ Σ. Ρ Α Υ. Ι.

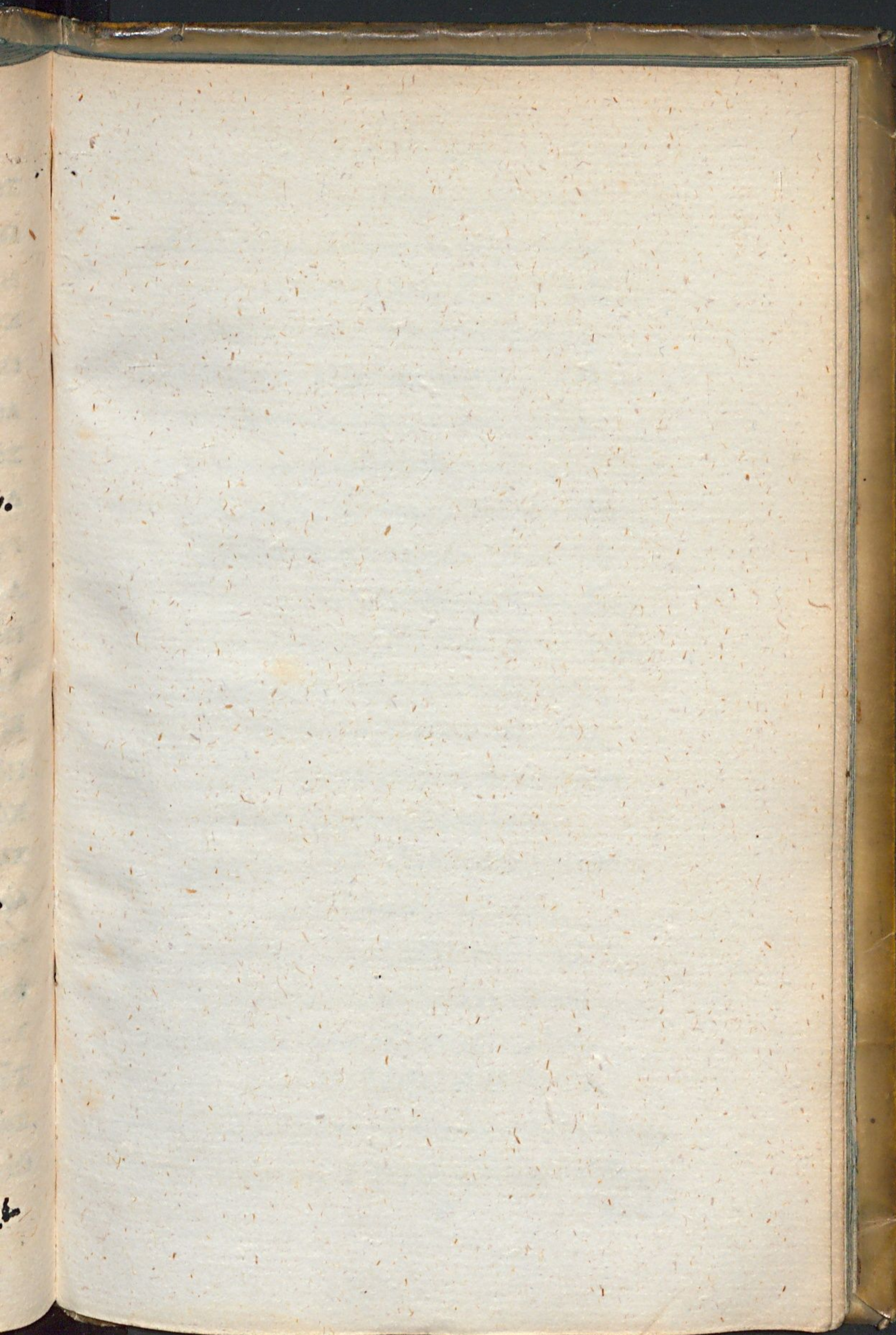
Χερσίν ἀπώσαοσα λίθον ὄβριμον ὃν προσέθηκα.
 Ὡς τότε μὲ σενάχοντες ἐμείναμεν ἠὲ δῖαν.
 Ἡμεῖ δὲ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλῳ ἠώς,
 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαμε, καὶ ἠμελγε κλυτὰ μῆλα
 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἤκεν ἕκαστη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπιῦσε πονησάμεν τὰ ἄεργα,
 Σὺν δὲ ὄγε δὲ αὐτε δὴ μάργας ὠπλίωσατο δῖπνον.
 Δειπνήσας δὲ ἄνδρου δῖξήλασε πίονα μῆλα,
 Ρηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἐπειτα
 Ἀψιπέθηχ' ὡς εἶτε φαρῆζη πῶμ' ὀπιθεῖη.
 Πολλῆ δ' ῥοίζω πρὸς ὄρη· ζέπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιτόμιλον κακὰ βυασοδομεύων,
 Εἶπώς πυσάμιλον, δῶχ δέ μοι εὐχῶ ἀθήνη.
 Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βεβλή·
 Κύκλωπ' ἄρα ἔχειτ' ἄνεγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
 Χλωρόν, ἐλαϊνεόν, τὸ μὲ ἕκτα μῆλον ὄφρα φοροίη
 Λυανθεν· τὸ μὲ ἄμμις εἴσκομεν εἰσορόωντες
 Οοσον δ' ἰσὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 Φορτίδ' εὐρείης, ἥτ' ἐκπερσία μέγα λαΐγμα·
 Τόσον ἔλω μῆκ' ἄσπον, τόσον πάχ' εἰθρίαοσα·
 Τε μὲ ὄθνη τ' ὄργυραν ἐγὼν ἀπέκοφα παρασάς,
 Καὶ παρέθηκ' ἐτάροισιν, ἀποξῦνα δὲ ἐκέλευσα.
 Οἱ δὲ ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δὲ ἐβόασα παρασάς

Ἀκρον,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ακρόμ, ἄφαρ ἧ λαβῶν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 Ἡρα κατὰ σπείρας κίχυντο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάχθαι ἄνωγομ,
 Ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
 Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνῳ ἱκάνοι.
 Οἱ δὲ ἔλαχον τοὺς ἄνκε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι
 Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτην μῦθ' ἀτοῖσιν ἐλέγμιον.
 Ἐσπέρη δὲ ἦλθεν χαλλίπειρα μῆλα νομεύωμ·
 Αὐτίκα δὲ εἰς εὐρὺ σπέσθ' ἤλασε πῖονα μῆλα
 Πάντα μάλ' οὐδέ τι λείπε βαθείης ἐκτοδεν αὐλῆς,
 Ἡπιόισάμενθ', ἢ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευεμ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑφ' ὅσ' ἀείρας,
 Ἐζόμενθ' δὲ ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἴγας,
 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἤκεν ἐκάστη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπέυσε πονησάμενθ' τὰ ἀέρηα,
 Σὺν δὲ ὄγε δὲ αὐτὰ δύω μάρψας ὠπλίσατο δόρυπτον·
 Καὶ τότε ἐγὼ κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παρασᾶς,
 Κισύβιον μῦθ' ἀχερσὶν ἔχων μέλαιθ' οἴνοιο,
 Κύκλωψ τῆ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
 Ὀφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεῦθαι
 Ἡμῶν ἔρηθι δὲ αὖ λειβὴν φέρομ, εἴ μ' ἐλεήσας
 Οἴκαδε πέμψεις, σὺ δὲ μάνεαι σὸκ' ἔτ' ἀνεκτῶς.

Σχβ

Ο ΔΥΣΣ. Ρ Λ Ψ. Ι.

Σχέτιε, πῶς κέν τις σε κ' ὕπερομ ἄλλοι ἴκοιτο
 Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
 Ὡς ἐφάμην. ὃ δ' ἔδεκτο κ' ἔπιεν· ἦσατο δ' ἄνωσ'
 Ἡδὺ ποτόν πίνων· καί μ' ἤτεε δεύτερομ αὖτις,
 Δός μοι ἔλε πρόφρων, καί μοι τεὸν οὖνομα εἶπε
 Αὐτίχα νῦν, ἵνα τι δῶ ξείνιομ ὧ κε σὺ χαίροις.
 Καὶ γὰρ κυκλώπεοσι φέρεϊ ζείδωρομ ἄρβρα
 Οἶνον ἔριτάφυλον, καί σφιν διὸς ὄμβρομ ἀέξει·
 Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης κ' νέκταρομ ἐστὶν ἀπορρώξ.
 Ὡς ἐφάθ'. αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρομ ἄθοπα οἶνομ·
 Τρίς μὲν ἔδωχα φέρων, Τρίς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιμ·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνομ,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεοσι προσκῆδωμ μελιχίοισι,
 Κύκλωψ, εἰράτῃς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοί
 Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δός ξείνιον, ὥσπερ ὑπέτης·
 Οὐλὸς ἔμοι γ' ὄνομ' ἔσθ'. οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 Μήτηρ ἢ ἐπὶ πατήρ, ἢ δ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 Ὡς ἐφάμην. ὃ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ,
 Οὐλὸν ἐγὼ πόματ' ἔδομαμ μὲν ἄοἰς ἐτάροισι.
 Τοὺς δ' ἄλλους προΐειν τόδ' ἐτοίξιν ἰορ ἔσαμ.
 Ἡ, κ' ἀνακλιθεὶς πέσεν ὑπὸ· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κεῖτ' ἀποδοχμάσας παχὺν αἰχένα· καδ δέ μιν ὕπνοσ'
 Ἡ, ρεῖ πᾶνδαμάτωρ· φάρυγομ δ' ἔξέστυτο οἶνομ,
B
Ψωμοί

Ο Μ Η Ρ ΟΥ

Φώμοι τ' ἀνδρόμειοι· ὁ δὲ ἐρεύγετο οἶνοβαρείωμ.
 Καὶ τότε ἔγὼ τ' ἄμοχλόν ὑπὸ σποδῷ ἤλασα πολλῆσο
 εἴως θερμάνοιτο· ἐπεισὶ τε πάντα ἐταῖροις
 Θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδείσας ἀναδύη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαῖνον ἐν πυρὶ μέλλει
 ἀφασαχλωρὸς περὶ ἔων, διεφάνετο δὲ ἀνῶς,
 καὶ τότε ἔγὼν ἄσορ φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δὲ ἐταῖροι
 ἴσαντ'· αὐτὰρ θάρσθη ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον ὄξυν ἔτω' ἄκρη
 ὀφθαλμῶ ἐτέρεισαν· ἐγὼ δὲ ἐφύπερθεν ἀερεῖς
 Δίνεον. ὡς ἢ ὅτε τις ἔστυπῶ δόρυ νήιον ἀνῆρ
 Τρυπᾶνφ, οἱ δὲ τ' ἐνερθεν ὑποσείουσιν ἰμάντα
 ἀφάμμοι ἐκάτερθεν, τὸ ἢ ἔσχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ὡς τῷ ἐν ὀφθαλμῶ τυριηκέα μοχλὸν ἐλόντες
 Δινεόμω, τὸν δὲ αἶμα περιῖρρει θερμόν ἐόντα·
 Πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ τῷ ὀφρύα, εὔσεν αὐτῆσ
 γλήνης καμομένησ· σφαραγεῦντο δὲ οἱ πυρὶ ῥίζα.
 ὡς δὲ ὅτ' ἀνῆρ χαλκείσ πέλεκυρ μέγαρ ἠέ σκέπαρνον
 εἰν ὕδαλι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,
 φαρμάσων· (τὸ γὰρ αὐτε σιδήρσ τε κράτθη ἐσίμ)
 ὡς τῷ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαῖνέφ περι μοχλῶ.
 Σμερδαλέον ἢ μέγ' ὤμωζε· περι δὲ ἰαχεπέξη.
 Ἡμεῖσ ἢ δείσαντες ἀπεισόμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Εξέρυσ'

2
3
4

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

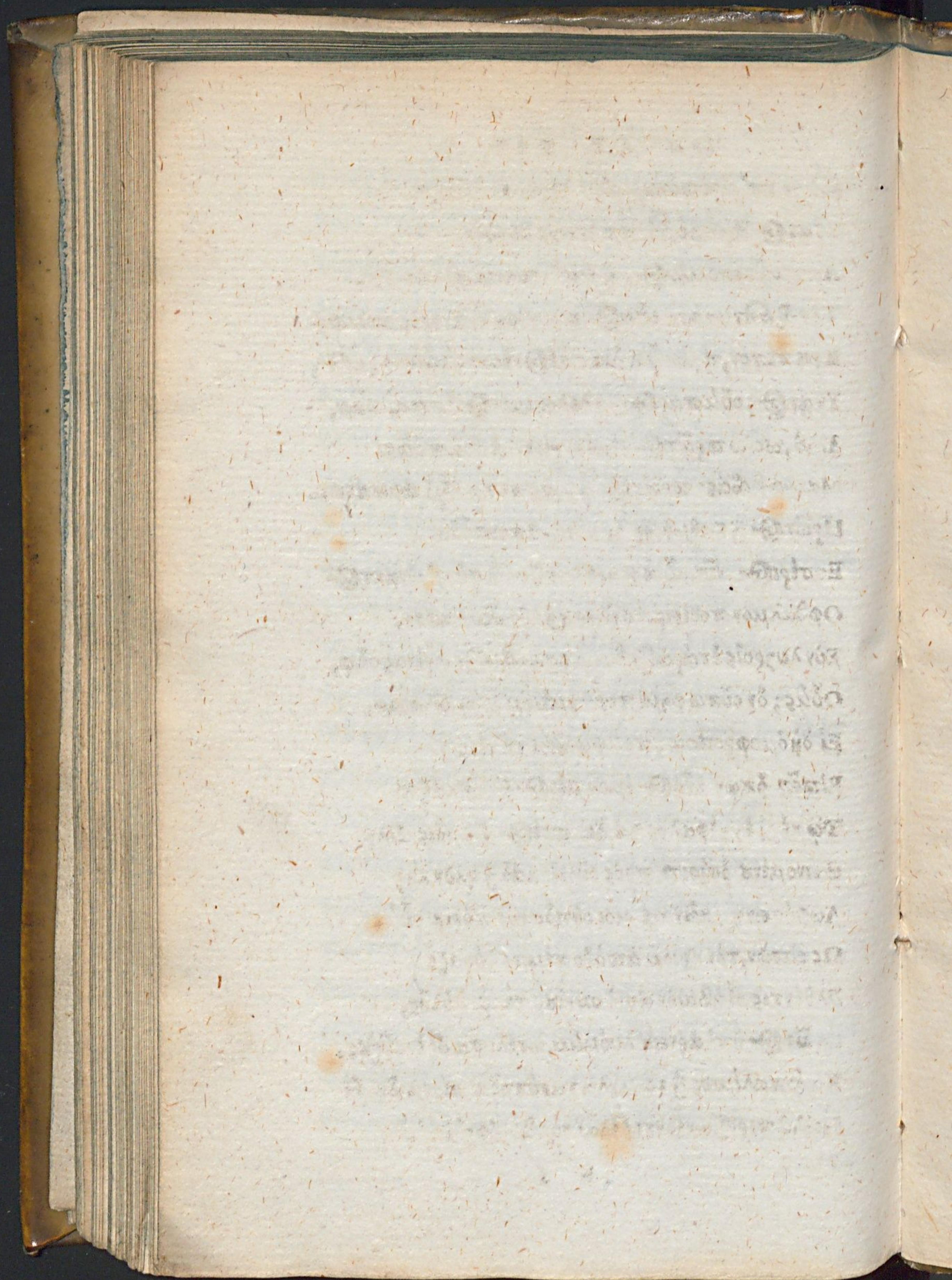

Ο Δ Υ Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

Εξέρσθ' ὄφθαλμοῖο πεφουρμένον ἀίματι πολλῷ·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο χερσὶν ἀλύωρ.
 Αὐτὰρ ὁ κύκλωπας μεγάλ' ἤπθεν, οἳ ῥά μιν ἀμφίε
 Ω, κρον εἴσπηεσι δι' ἀκρίας ἠνεμόεσσας.
 Οἱ δ' ἔβωπες αἴοντες ἐφοίτων ἀλοθεν ἀλλῶ·
 Ἰσάμωμοι δ' εἶροντο περὶ σπέσθ' ὁ, τί ἐκῆδοι,
 Τίπτε τόθ' πολύφημ' ἀρημένῳ ᾧδ' ἐβόησας
 Νύκτα δι' ἀμβροσίω, καὶ αὐπνοῖς ἀμμε πύθησας
 Ἡμῆλ' σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντ' ἐλαύνει;
 Ἡμῆπις σ' αὐτὸν κτείνει δόλω ἢ βίηφι;
 Τοὺς δ' αὐτ' ἔξ' ἀνδρῶν προσέφη κρατερὸς πολύφημῳ,
 Ω φίλοι, οὐ τίς με κτείνει δόλω, οὐδ' ἔβίηφι.
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον,
 Εἰ μὲν δὴ μῆλ' σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
 Νῦσόν γ' οὕτως ἐστὶ διὸς μεγάλ' ἀλέασθαι·
 Ἀλλὰ σὺ γ' εὐχεο παρ' ἱποσειδάωνι ἀνακτι.
 Ως ἄρ' ἔφρασαν ἀπιόντες. ἔμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ
 Ως ὄνομ' ἔξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
 Κύκλωψ δ' ἐσενάχων τε καὶ ᾧδίνων ὀδύνησι,
 Χερσὶ φηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων.
 Αὐτὸς δ' εἰνὶ θυρῆσι καθέζετο χεῖρε πετάσας,
 Εἴπνα παρ' μετ' ὄεσσι λάβοι σείχοντα θυράζε.
 Οὕτω γάρ π' ἔμ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Αὐτὰρ ἐγὼ βέλευρο ὄπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἴλιν' ἐταίροισι θανάτῳ λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντα δ' ὀδύσας κ' μήτην ὑφαινομ,
 ὣστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἄριστα φαίνεται βελή·
 Ἄρσενες οἷες ἦσαν εὐτρέφεις δασύμαλλοι
 Καλοῖ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἰς ἄσπετον ἔχοντες·
 τοὺς ἀκείων σὺν ἔργον εὐτρέφεις λύγιοισι,
 τῆς ἐπὶ κύκλωψ εὐδὲ πέλωρ, ἀθεμίσια εἰδώς.
 Σύνζεις ἀνύμηνον· ὁ μὲν, ἐν μέσῳ ἀνδρα φέρεσκεν,
 τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴγλω σώοιτες ἐταίροις.
 Τρεῖς δ' ἔκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 Ἄρσιδος γὰρ ἔλω μήλωρ ὄχ' ἄριστον ἀπάντων·
 τὸ κατὰ νῶτα λαβῶν, λασίην ὑπὸ γαστρίῳ ἔλυο δαίς
 κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἄωτ' ἀσπεσίῳ
 Νωλεμέως τρεφείς ἐχόμεναι τετλήοι θυμῷ.
 ὣς τότε μὲν σενάχοντες ἐμείπαμεν ἠὲ δῖαν.
 Ἡμεῖς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλον ἠώς,
 καὶ τότε ἔπειτα νόμον δ' ἔξεσσυτο ἄρσενά μῆλα.
 Θήλειαν δ' ἐκέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σπηλαίῳ.
 οὐθατὰ γὰρ σφαραγεῖντο· ἀναξ δ' ὀδύνητι κακῆσι
 τειρόμενον, πάντων οἴων ἐπεμάχετο νῶτα
 ορβῶν ἐσαώτων· τὸ δ' ἐνήπιον οὐκ ἐνόησε

Ο Δ Υ Σ Σ. Ρ Α Υ. Ι.

Ως οἱ ὑπ' εἰροπόκωρ οἴων σέρνοισι δέδεντ.
 ὙσατΘ ἀρνειὸς μῆλωρ ἔσειχε δύραζε,
 Λαχμῶ σεινόμωρΘ, κ' ἔμοι τυκινὰ φρονέοντα.
 Τὸν δὲ ἔπιμασάμωρΘ προσέφη κρατερός πολύφη-
 Κριεπέπον, τί μοι ᾧδε διὰ σπέΘ ἔσσυο μῆλων (μΘ,
 ὙσατΘ; οὐκ πάρΘ γε λειμμένΘ ἔρχεαι οἴωρ,
 Ἀλλὰ, πολὺ πρῶτΘ νέμεαι τέρεν' ἀνθεα ποίης,
 Μακρὰ βιβὰς· πρῶτΘ ἢ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις.
 ΠρῶτΘ ἢ σαθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἘστέριΘ· νῦν αὖτε παύσατΘ. ἢ σὺ γ' ἀνακτΘ
 Οφθαλμὸν ποθέεις, τὸ ἀνὴρ κακὸς Ἰξαλάωσε,
 Σὺν λυχοῖς ἐτάροισι δαμασάμωρΘ φρένας οἴνωρ,
 Οὐκ; ὃν οὐπω φημί πεφυγμένον εἶναι ὀλεθρομ,
 Εἰ δὲ ὁμοφρονέεις, πολὺφωνήεις τε γένοιο
 Εἰπῶν ὄπωρ κῆνΘ ἔμὸν μένΘ ἠλασκάζει·
 Τῶ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέΘ ἄλλυδις ἄλλη
 Θεινομένω ράοιτ' πρὸς οὐδεῖ· καδ' ἢ ἔμὸν κῆρ
 Λωφήσειε κακῶν τὰ μοι οὐτιδανὸς πόριμ οὐκ.
 Ως εἰπῶν, τὸν κριὸρ ἀπὸ ἔοπέμπε δύραζε.
 Ἐλθόντες δὲ ἠβαγὸν ἀπὸ σπέσ τε κ' αὐλῆς,
 ΠρῶτΘ ὑπ' ἀρνειῶ λούμωρ, ὑπέλυσα δὲ ἐτάρως.
 Καρπαλίμως ἢ τὰ μῆλα ταύποδα πτόνα δημῶ
 Πολλὰ περιζοπέοντες ἐλαύνομωρ, ὄφρ' ἐπινηα

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ἰκόμεθ'· ἄσπασιοι ἢ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς ἢ σενάχοντο γούωντες.
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνά δ' ὄφρ' ὕσι νεῦρον ἐκάστω
 κλάειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς χαλίτρεϊχα μῆλα
 πόμ' ἐν νηϊ βαλόντας ἔπιπλεῖν ἄλμυρον ὕδωρ.
 οἱ δ' αἴψ' εἰσβανον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισον.
 Εξῆς δ' ἐζόμενοι πολίην ἄλα τύπλον ἐρετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε τόσον ἀπῆν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,
 κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάκιδε^θ ἀνδρὸς ἐτάροισι
 εἰδόμενα ἐν σπηϊ γλαφυρῶ κρατερῆφι βίηφι
 καὶ λίλυ σέ γε μέλλε κηχῆσεσθαι κακὰ ἔργα,
 σχέτλι· ἐπεὶ ξένοισι οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 εἰδόμενα· τῶ σε ζεὺς πίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἐφάμιλλυ, ὁ δ' ἐπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
 Ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρε^θ μεγάλοιο.
 καὶ δ' ἔβαλε προπάροικε νεῶς κυανοπρώροιο,
 τοτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρομ ἰκέσθαι.
 ἐκλύθη ἢ θάλασσα κρατερχομένης ὑπὸ πίεζης.
 τὴν δ' αἴψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα
 πλημμυρὶς ἐκ πόντιο, ἠέμασε ἢ χέρ^θμ ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήχεια κοντόν
 ῥσα παρῆξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύννας, ἐκέλευσα

Ἐμβαρ

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

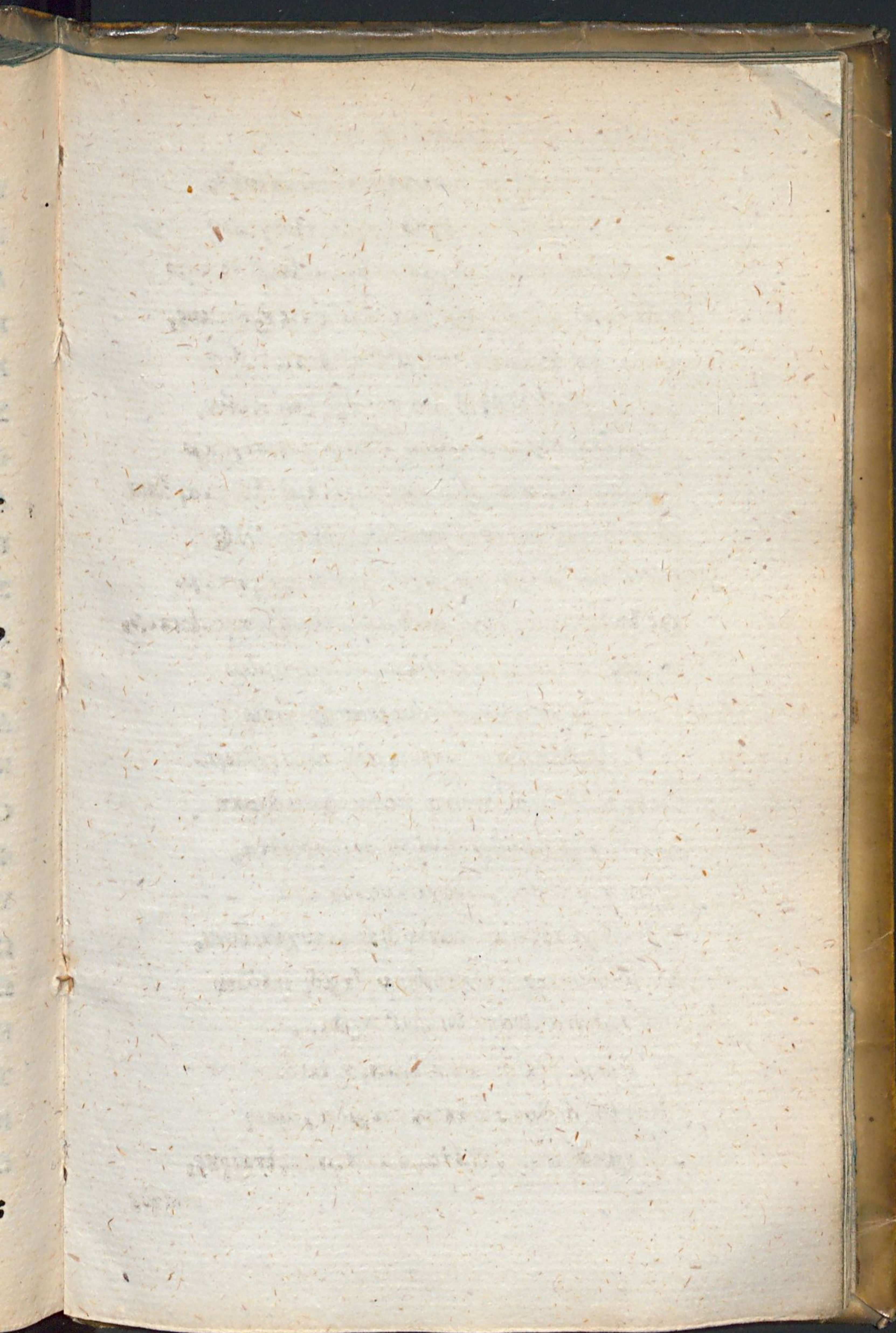

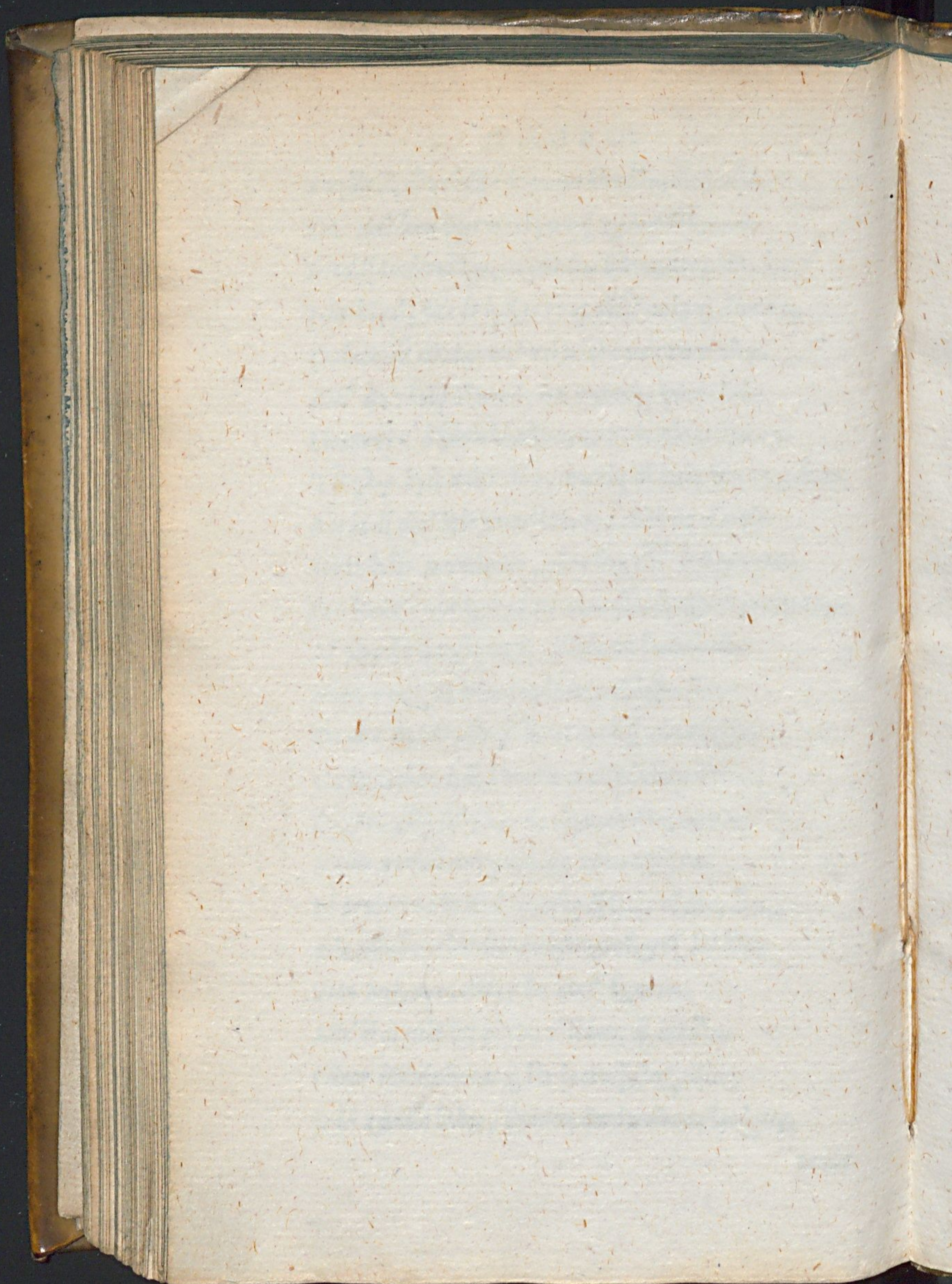
Ο Δ Η Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

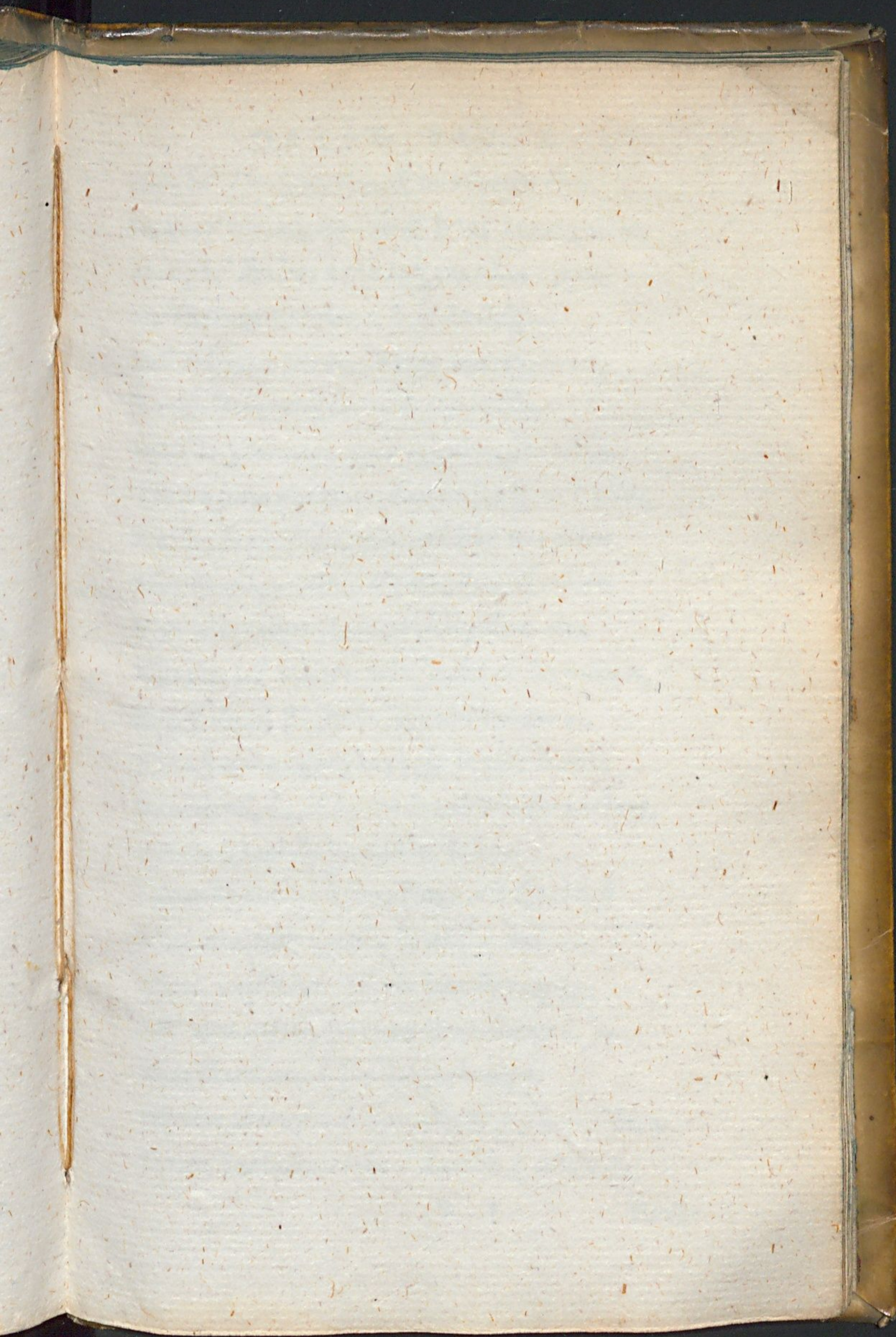
Εμβαλέειν κώπης, ἴν' ὑπ' ἐκ χακότητα φύγοιμεν,
 Κρατὴ κρατανεύωμ. οἱ δ' ἔ, προπεσόντες ἔρεασομ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δῖς τόσον ἄλα πρήσοντες ἀπῆμεν,
 Καὶ τότε γὼ κύκλωπα προσηύδαμ, ἀμφὶ δὲ ἑταῖροι
 Μελιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλῳ,
 Σχέπλιε, τίπῃ' ἐθέλεις ἐρεθίζέμεν ἀχρῖομ ἀνδρα,
 Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλῳ, ἤγαγε νῆα
 Αὔτις ἐς ἠπείρον; καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
 Εἰ δ' ὄφθελξαμένε τεύτῃ αὐδήσαντῳ ἄκυσσε,
 Σύν κεν ἄραξ' ἡμέωμ κεφαλὰς καὶ νῆια δῶρα,
 Μαρμαίρω ὀκρυόεντι βαλὼν· τόσσομ γὰρ ἴησιν.
 Ὡς φάσαν. ἀλλ' οὐ πείθομ ἑμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
 Ἀλλὰ μιν ἄφορρον προσέφλω κεκοτηόλι θυμῷ,
 Κύκλωψ, ἀχέν τις σε κρατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 Ὀφθαλμῷ εἶρηται ἀεικελίῳ ἀλαωτῶν,
 Φάσθαι ὀδοσσηα πολιπόρθιομ ἔξαλαῶσσαι,
 Υἱὸν λαέρτεω, ἰθάκη ἐνὶ οἰκί, ἔχοντα.
 Ὡς ἐφάμεν. ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθομ,
 Ὡπότωι, ἢ μάλα δὴ με πωλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει.
 Ἐσχέπιδε εἰθάδε μάντις ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε,
 Τηλεμῳ εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκίχασο,
 Καὶ μαντευόμενῳ κρατεγήρα κυαλώπεσσιν.
 Ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Χειρῶν δὲ ὄδυσσῃσθε ἀμαρτήσι δαΐδα ὀπωπῆς.
 Ἀλλ' αἰεὶ λυα φῶτα μέγαν κὲ χαλὸν ἐδέγμην
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλῳ βπριμένον ἀλκῆμ.
 Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγη τε κὲ οὐλοδανὸς κὲ ἄκις,
 Ὀφθαλμῶ ἀλάωσιν, ἐπεὶ μ' ἔδαμψατο οἶνω.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' ὄδυσσεύ, ἵνα τοι παρ' ξείνια δείω,
 Πομπήν τ' ὄξυνω δόμῳ κλυτὸν εἰνοσίγαυρον.
 Τῷ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεταί εἶναι.
 αὐτὸς δ' αἴκ' ἐθέλησιν ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλο
 οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
 Αἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε κὲ αἰσῶνός σε διωαίμην
 εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον αἰδῶ εἶσω.
 Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' εἰσοσίχθωρ.
 Ὡς ἔφαμίην. ὁ δ' ἔπειτα ποσειδάωνι ἀνακτι
 εὐχετο χεῖρ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀσερόεντα,
 κλυθι ποσειδάον γαήοχε κυανοχᾶϊτα.
 εἰ ἔτεόν γε σὸς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεταί εἶναι,
 Δὸς μὴ ὄδυσσῆα πολυπόρθιον οἴχαδ' ἰκέσθαι
 υἱὸν λαέρτεω, ἰθάκη ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 Ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐσὶ φίλῃς τ' ἰδέειν, κὲ ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμῳ κὲ ἐὼν ἐς παρσίδα γαῖαν;
 Ὅψε χακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους,

Ο Δ Υ Σ Σ. Ρ Α Ψ. Ι.

Νηὸς ἐπ' ἄλλοζίας, εὐροὶ δὲ ἐν πῆματα οἴκῳ.
 Ως ἔφατ' εὐχόμενος. τῷ δὲ ἔκλυε κυανοχαίτης.
 Αὐτὰρ ὄγ' Ἰθαῦτις πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας,
 Ηκ' ὀπιδήσας ἐπέριτε ἢ ἴν' ἀπέλεθρον.
 Κάδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεῶς κυανοπρώροισι,
 Τυτθὸν ἐδεύησεν δὲ οἴητον ἄκρον ἰκέσθαι.
 Ἐκλύσθη ἢ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πύξης.
 Τὴν ἢ πρόσω φέρε κῦμα, δέμωσε ἢ χέρθε ἰκέσθαι.
 ΑΛΛ' ὅτε δὴ τὴν νῆθ' ἀφικόμεθ' ἐνθά περ ἄλλα
 Νῆες εὐσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δὲ ἑταῖροι
 Εἶατ' ὄδυρόμενοι, ἡμέας ποιδέγμενοι αἰεὶ,
 Νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευον ἐν ψαμάθοισι,
 Ἐκ ἢ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Μῆλα ἢ κύκλωπ' ἄγλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 Δαοσάμεθ', ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 Ἀρνεῖόν δὲ ἐμοὶ οἴω εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 Μήλων δαρομένων δόσαν ἔξοχα. τὸν δὲ ἐπὶ θινὴ
 Ζῶνι κελανεφεί κρονίδη ὅς παρ' ἴν' ἀνάσσει,
 Ρέξας, μηρί' ἔκλον. ὁ δὲ οὐκ ἐματάζετο ἰσθμῷ,
 ΑΛΛ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοῖατο παρ' ἴναι
 Νῆες εὐσελμοὶ, καὶ ἐμοὶ ἑρήρεις ἑταῖροι.
 Ως τότε μὲν πρόπαν ἡμαρὶς ἥλιον καταδύοντα
 Ἡμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.

Β Γ

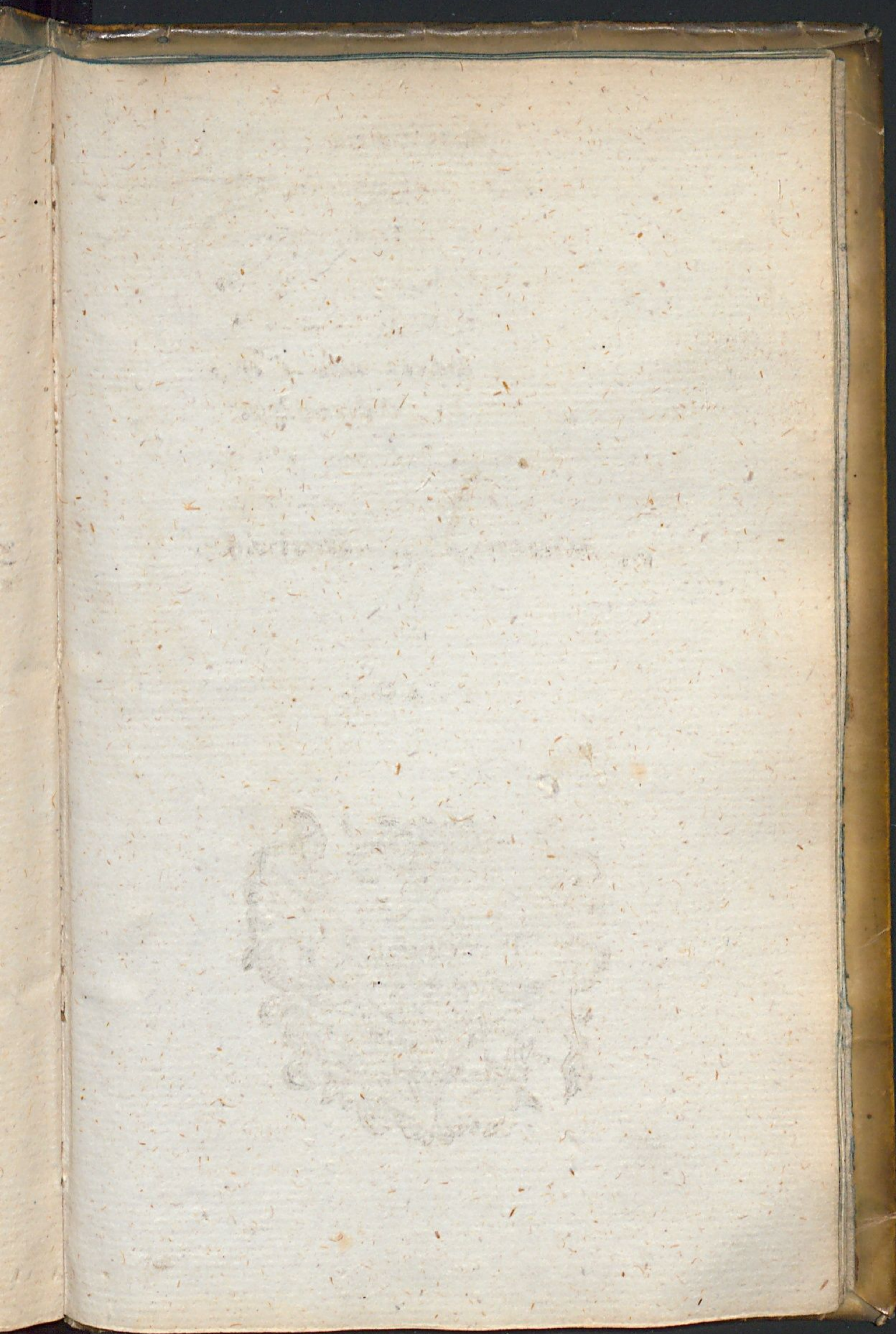
ΗμΘ

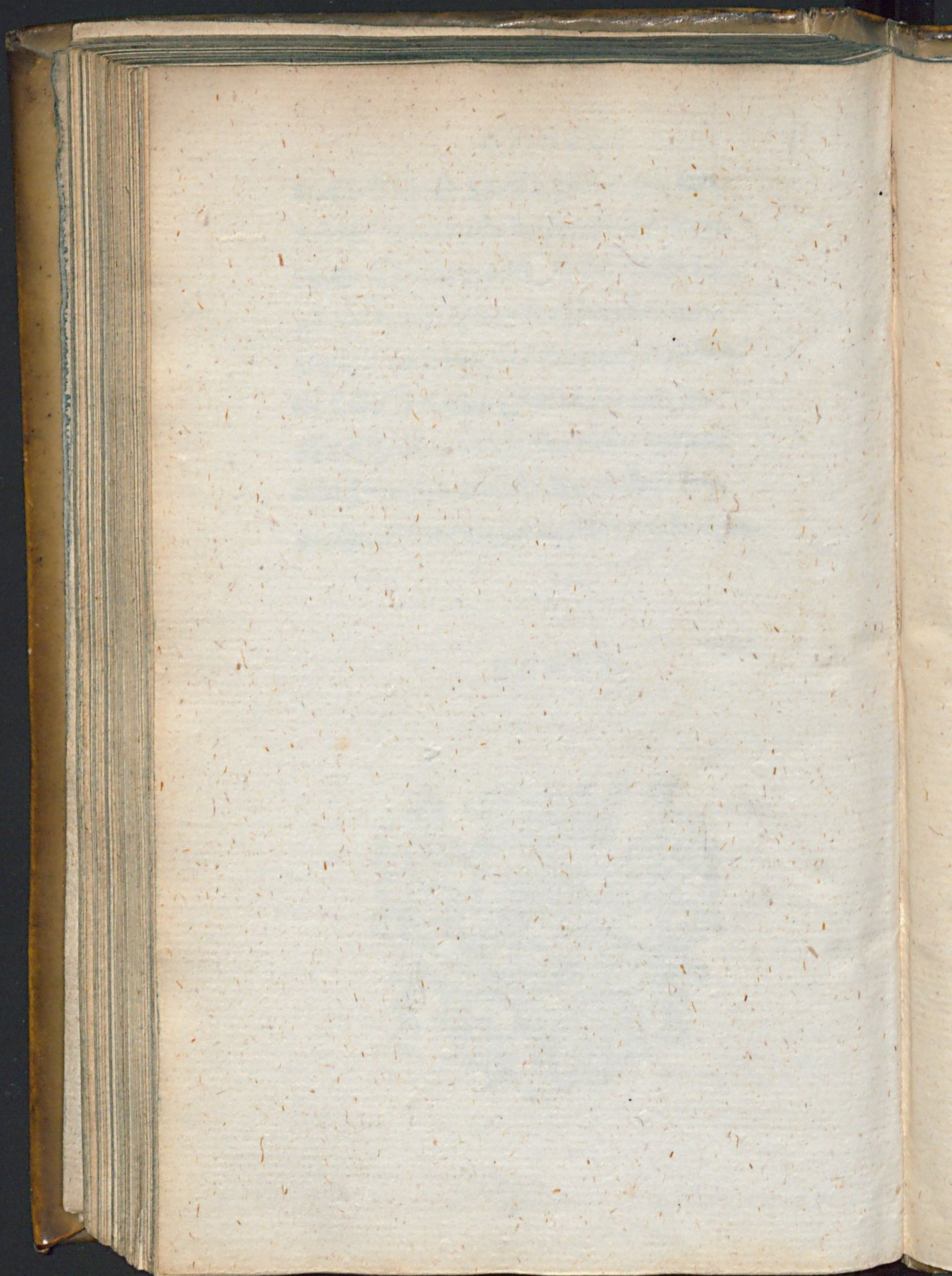
Θ Μ Η Ρ Ο Υ

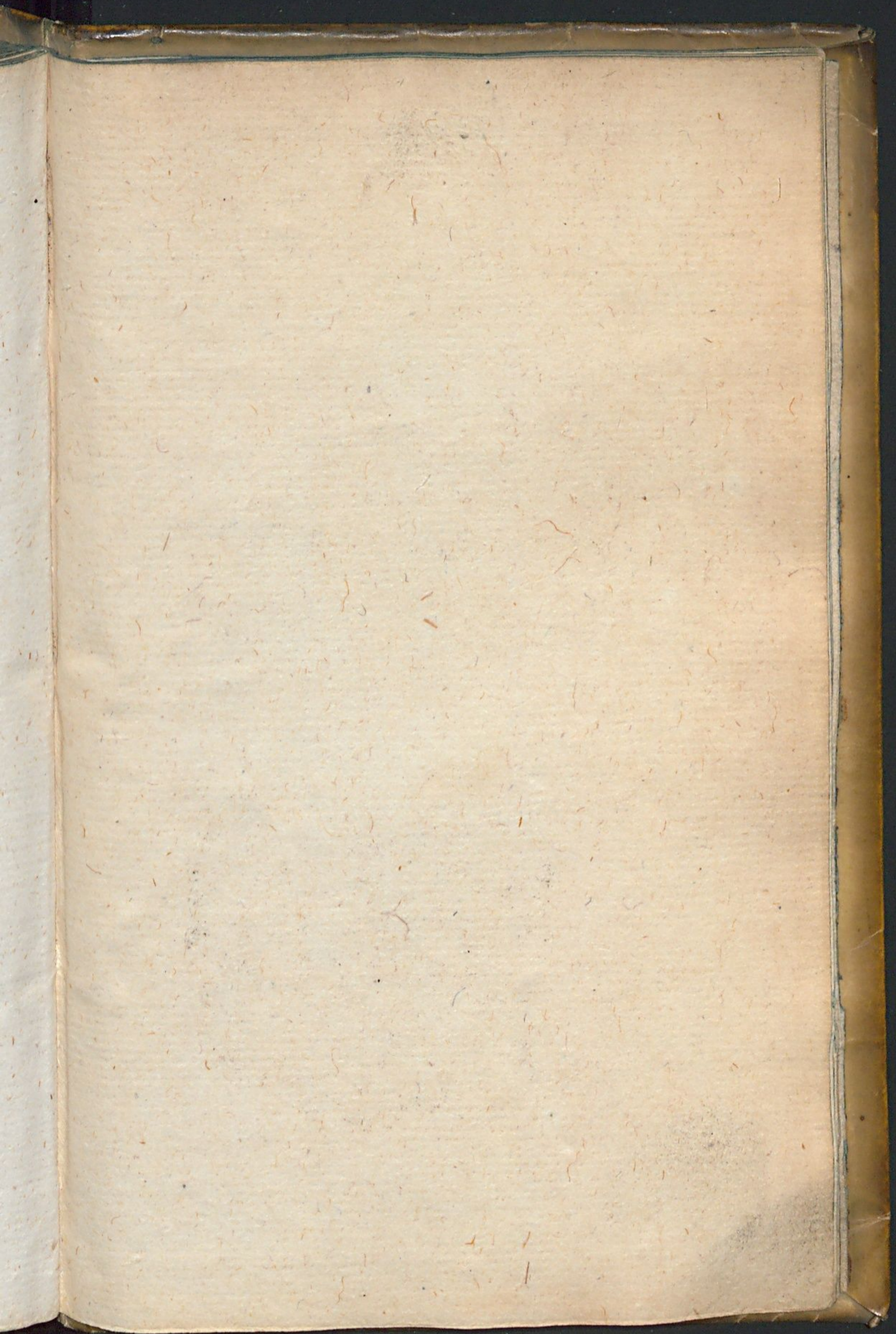
Ημῶ δὲ ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότε κοιμήθη μὲν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ημῶ δὲ ἤριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότε ἔγων ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
Λύτους τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λύσασθαι.
Οἱ δὲ ἄψ' εἰσβανορ καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισον.
Εξῆς δὲ ἐζόμενοι πωλιὴν ἀλατύπιον θρετμοῖς.
Εἶθεν ἔπρωτέρω πλέομεν ἀγαπήμενοι ἦτερ,
Ἄσμενοι ἐκθανάτιο, φίλοι, ὄλεσαντες ἑταίροισιν.

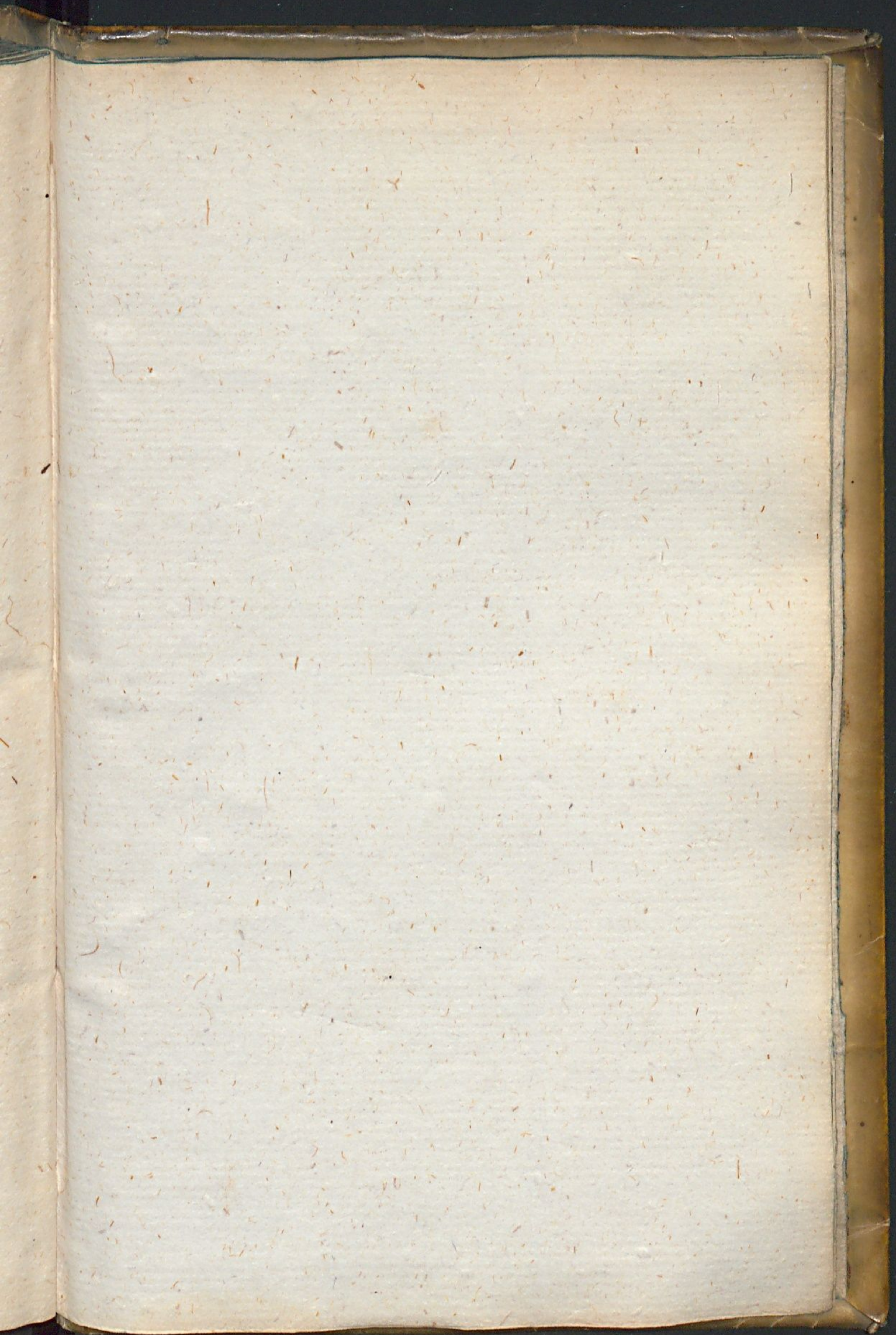
Τ Ε Λ Ο Σ

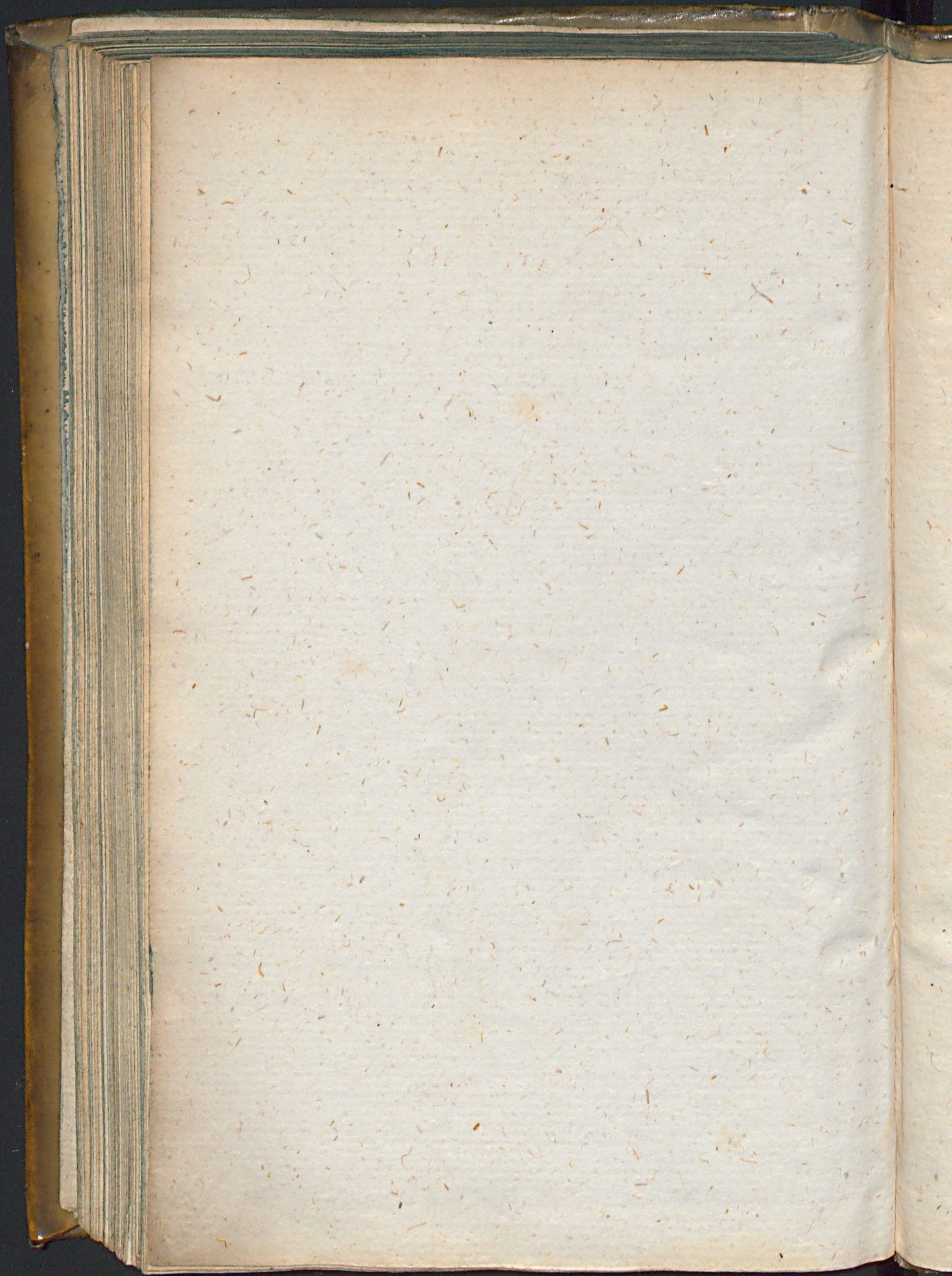

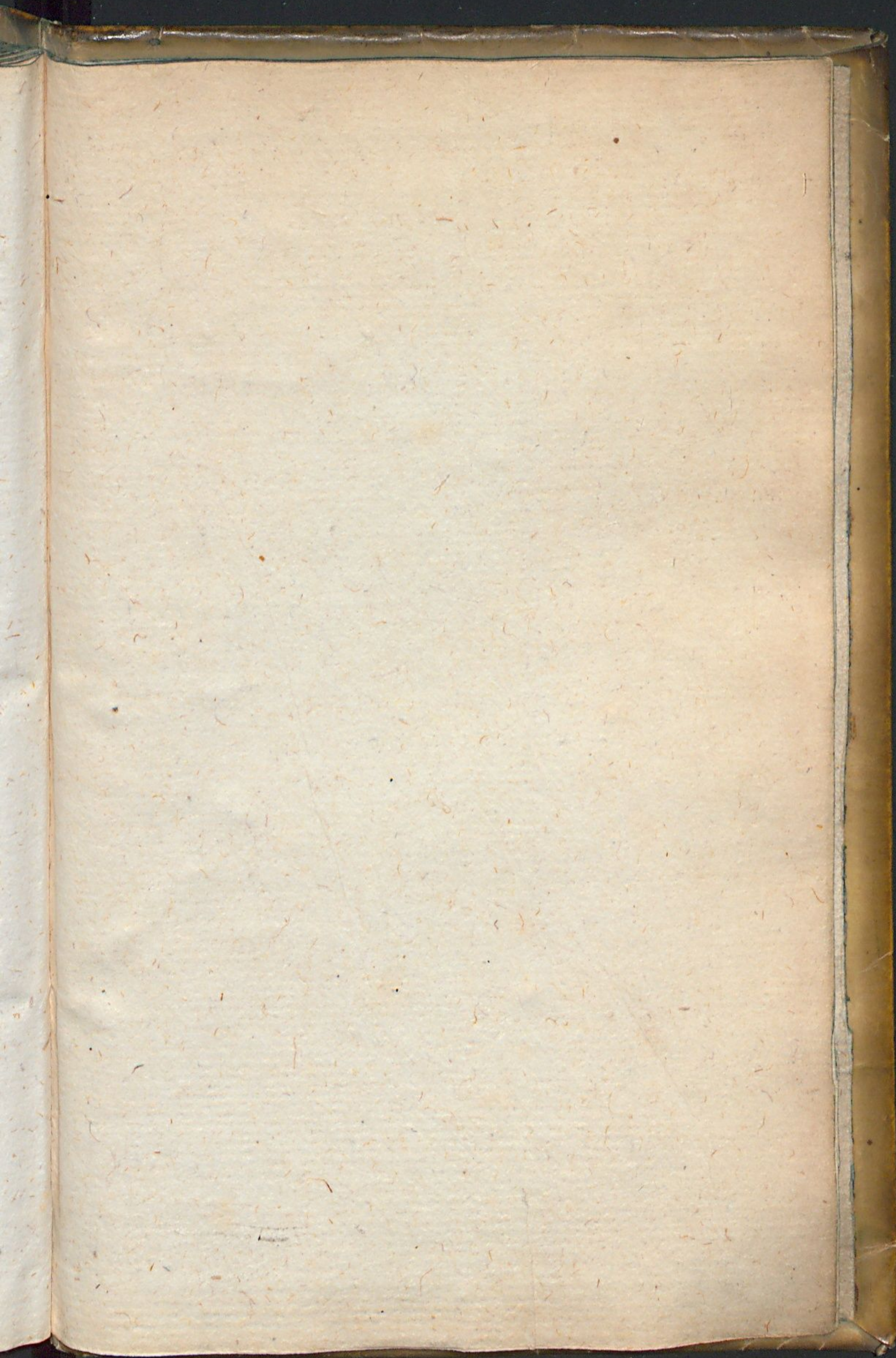

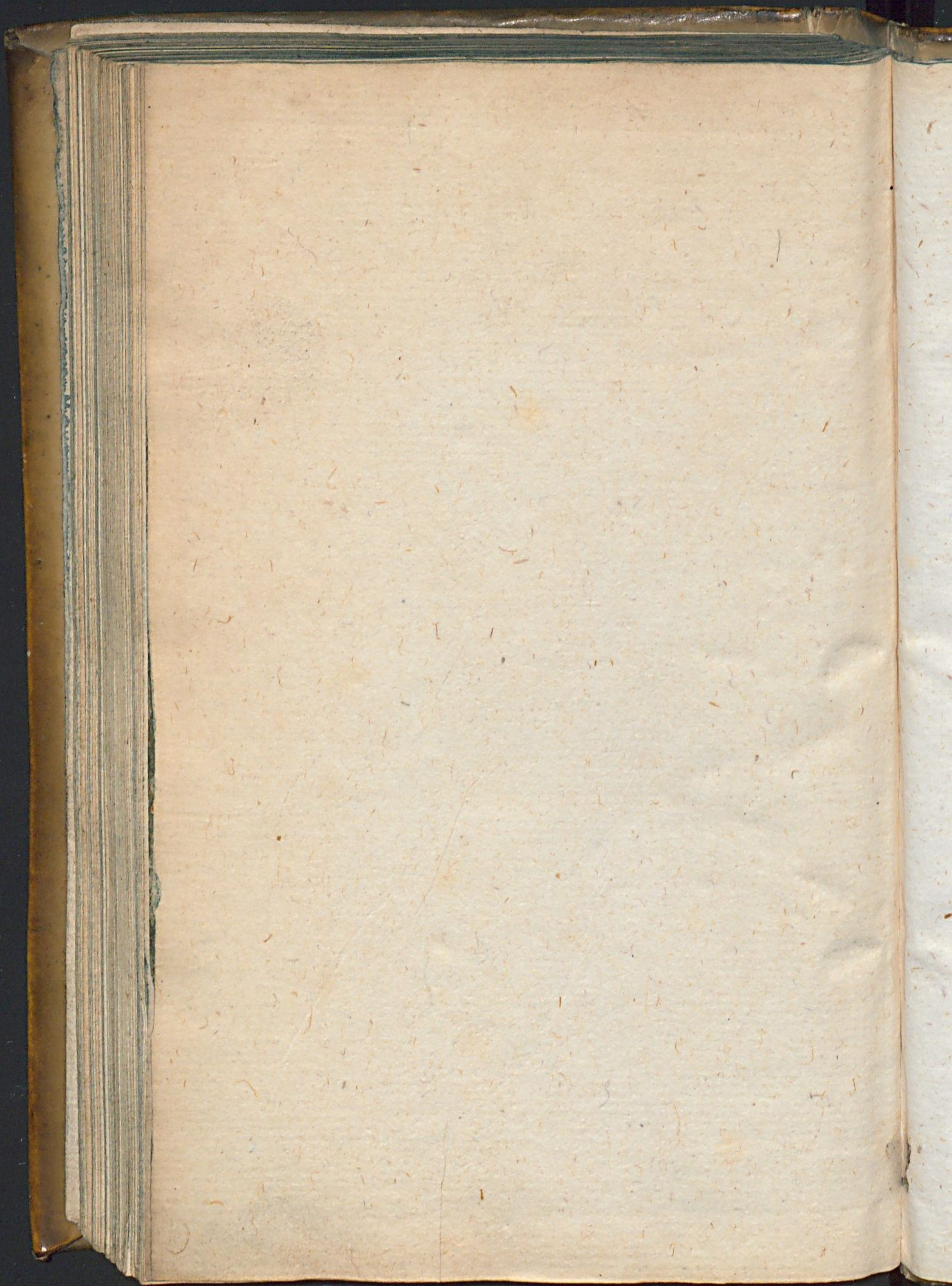

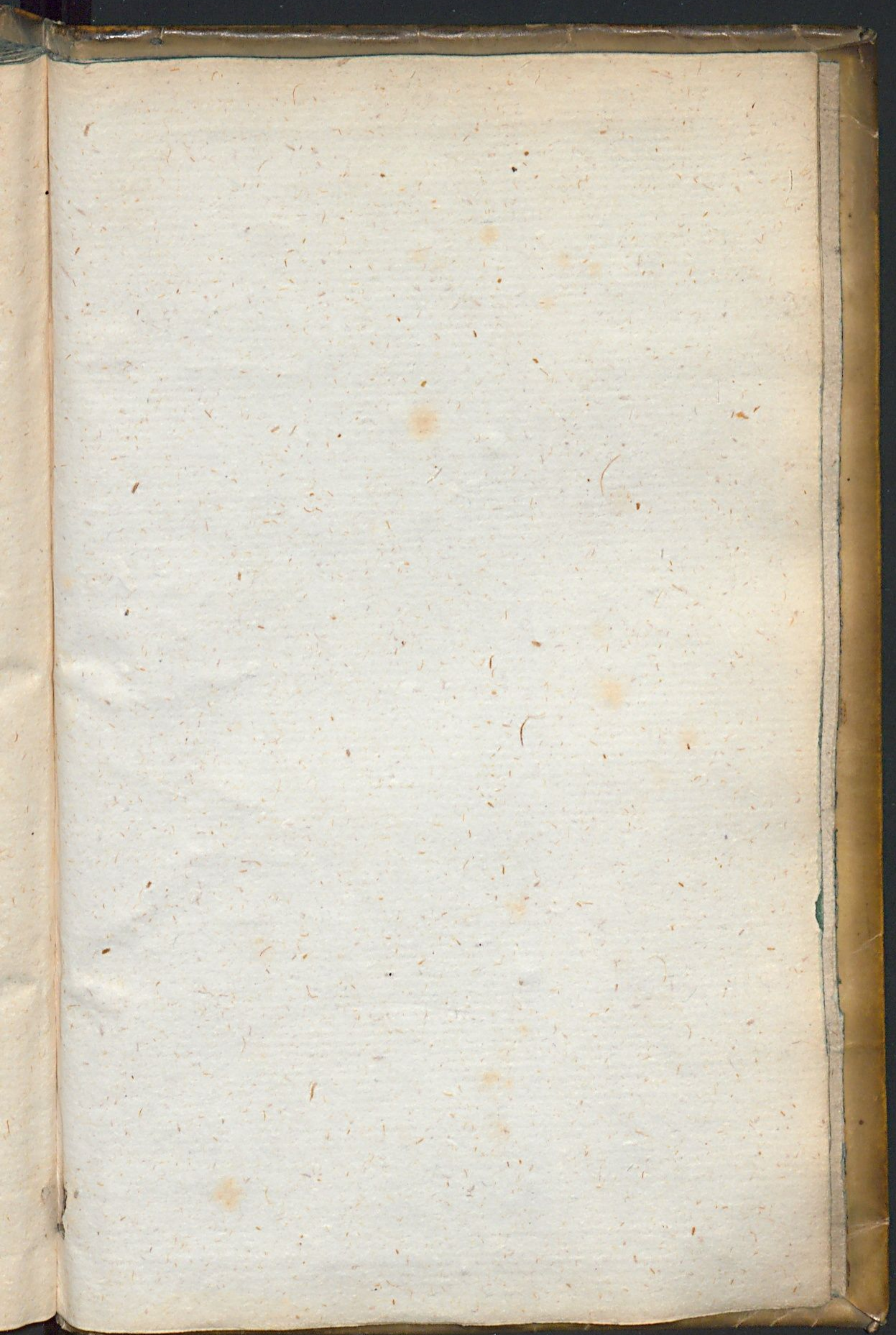

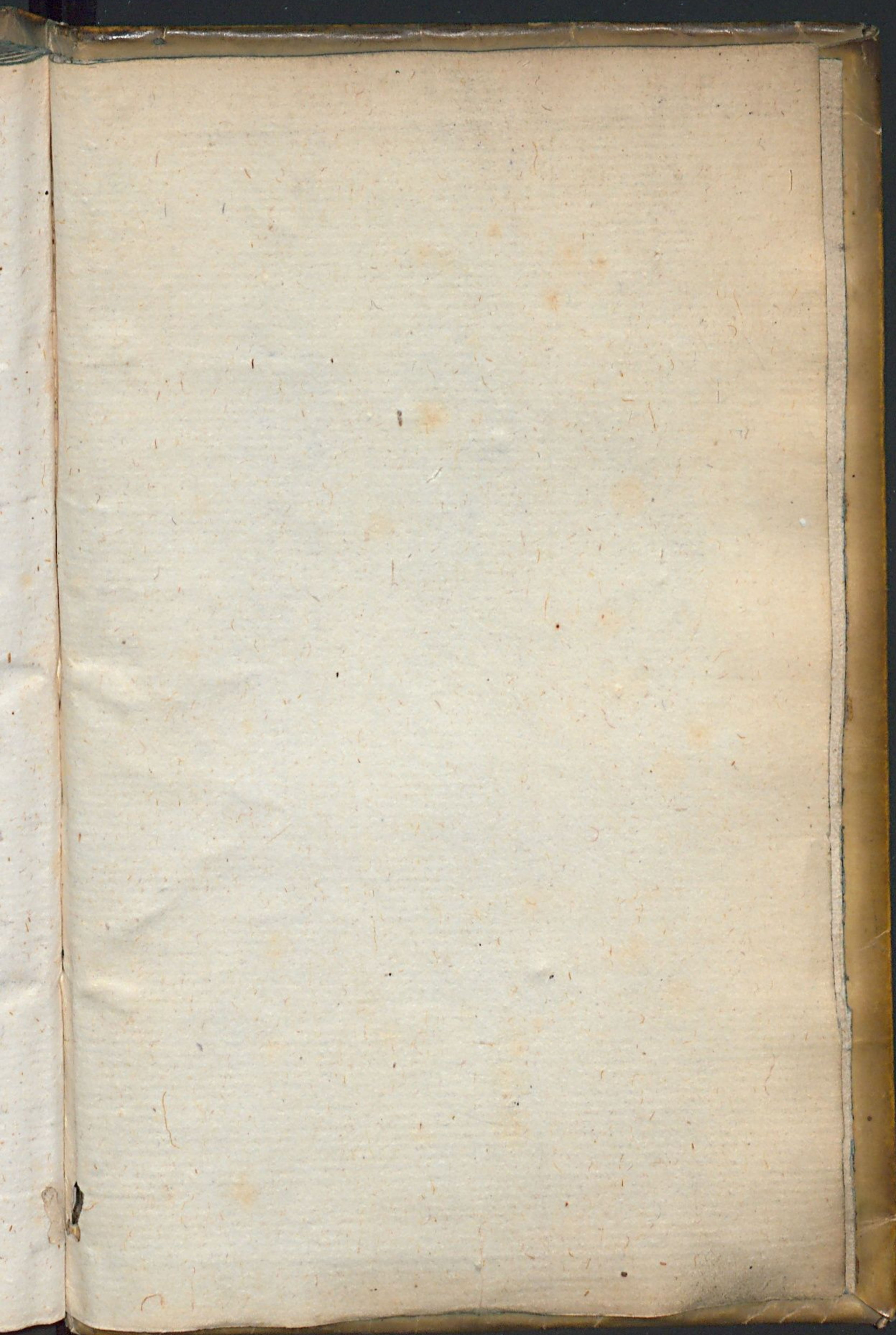

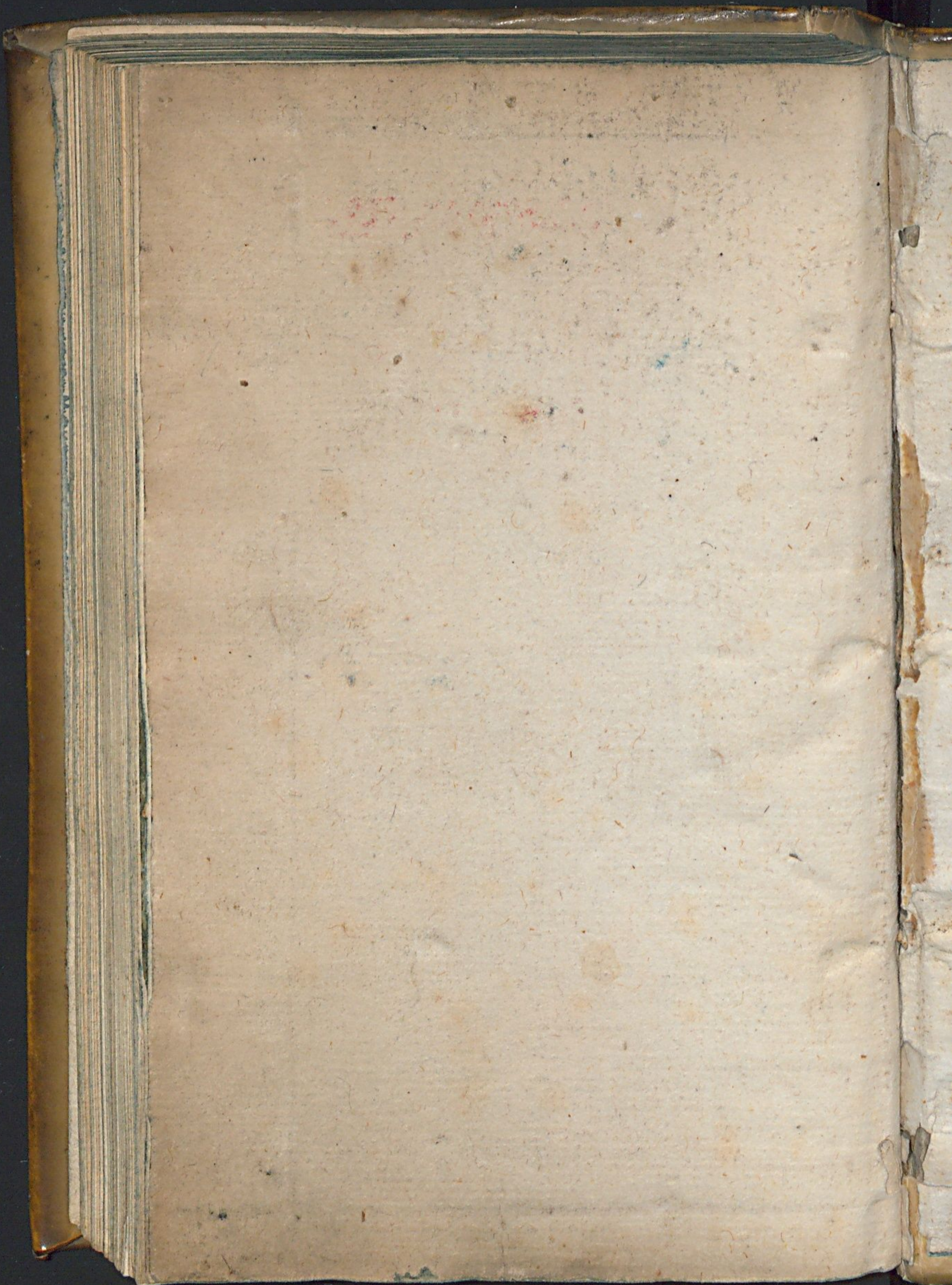

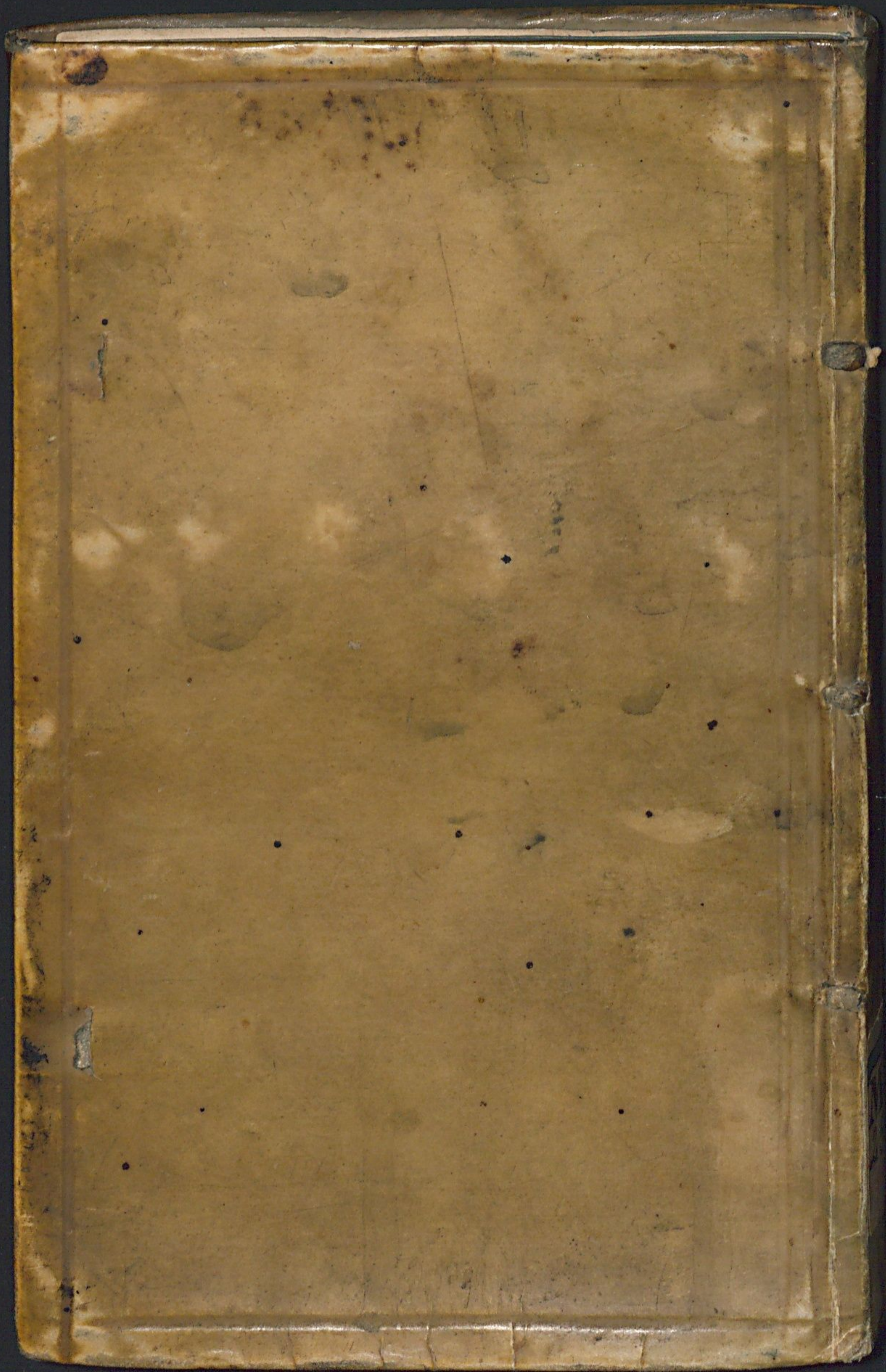

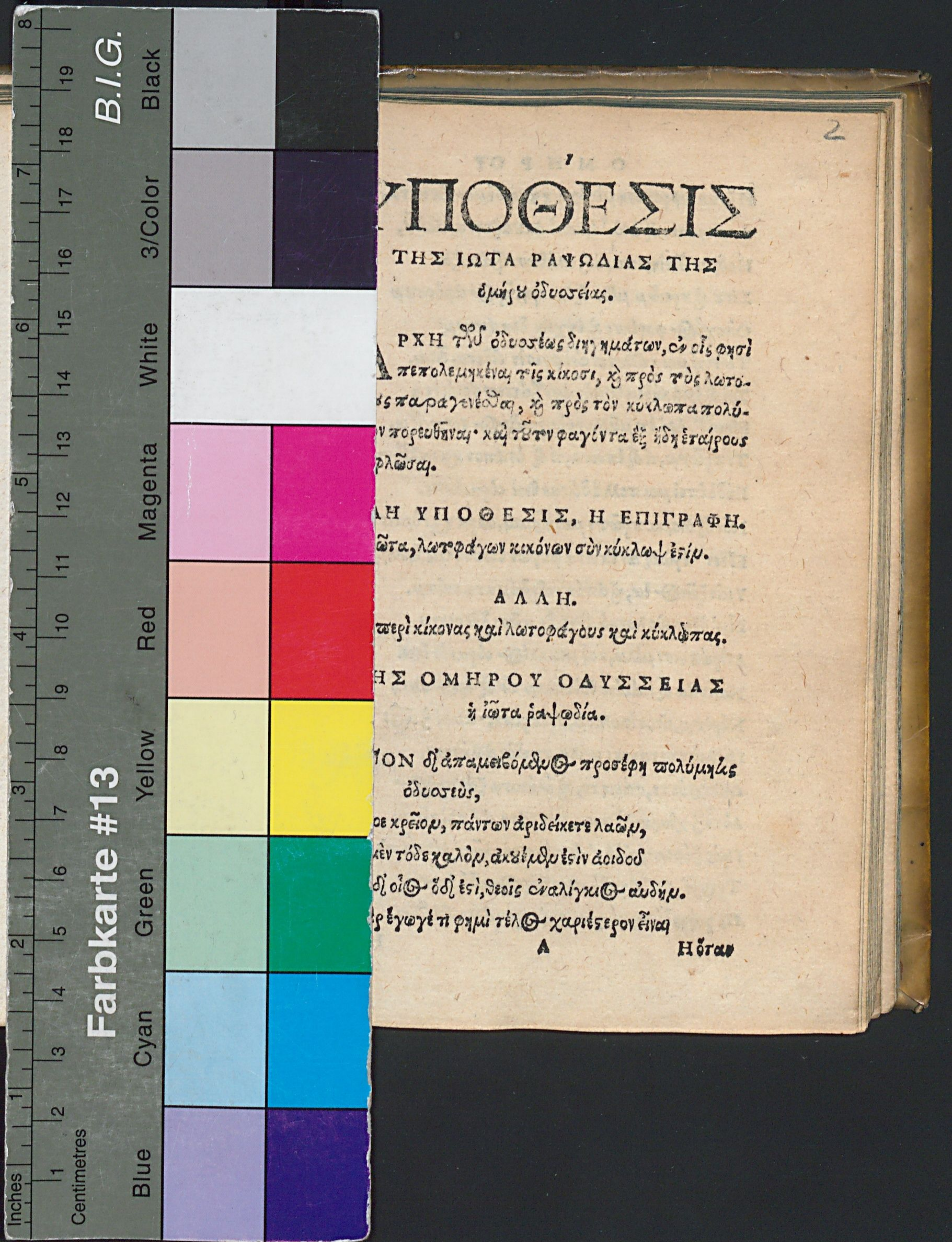
~~F 790~~

~~D 38~~ 120
3

F 1320

V 17

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΙΩΤΑ ΡΑΨΩΔΙΑΣ ΤΗΣ
εμής & οδυσείας.

ΑΡΧΗ τῆς οδυσείας διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ
πεπολεμημένας τὶς κίκοσι, καὶ πρὸς τοὺς λωτο-
ὺς παραγενέσθαι, καὶ πρὸς τὸν κύκλωπα πολύ-
νον πορευθῆναι· καὶ τῶν φαγόντων ἐξ ἡδὴ ἐταίρους
ῥηθῆναι.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ.
Ἰῶτα, λωτοφάγων κικόνων σὺν κύκλωφ ἐτίμ.

ΑΛΛΗ.

περὶ κίκονας καὶ λωτοφάγους καὶ κύκλωπας.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ἢ Ἰῶτα ραψωδία.

ΤΟΝ δὲ ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμηλις
Ὀδυσσεύς,

ὦ κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
κὲν τόδε χαλὸν, ἀκχιμῶν ἐν αἰδοῦ
δὲ οἷον ὄδ' ἐσὶ, θεοῖς ἐναλίγκιον αὐδήν.
ῥέγω γέ π' ῥημὶ τέλ' ἄχαριέσσον εἶναι

Α Ἡ ὅταν